71STE JAARGANG No. 9059 WOENSDAG 30 JUNI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

VANDAAG OVERLEG IN EL SALVADOR

Wapenstilstand in Guatemala

Nieuw-gevormde Junta zou anti-communistisch zijn

MINISTERS FUNCTIE VOOR ARMAS?

Belize. — Volgens uit Guatemala ontvangen radioberichten heeft de gisteren gevormde militaire Junta, bestaande uit het driemanschap kolonel Luis Monzon, luitenant-kolonel Mauricio Dubois en luitenant-kolonel Luis Cruz Salazar, een bestand gesloten met kolonel Armas, leider van de opstandelingen. In het gehele land schijnt de strijd gestaakt te zijn. Dit bestand schijnt te danken te zijn aan de goede diensten van zekere landen.

Tevoren was uit betrouwbare bron vernomen, dat de regering van Guatemala aan de Verenigde Staten had verzocht goede diensten te verlenen opdat een ontmoeting met kolonel Armas bewerkstelligd zou kunnen worden en besprekingen over een "staakt het vuren" zouden kunnen worden begonnen. Diplomatieke zegslieden te Washington hebben medegedeeld dat vandaag in El Salvador een bijeenkomst zal worden belegd, waarop beide partijen zullen trachten tot een politieke regeling te komen.

Uit Tegucigalpa in Honduras wordt vernomen dat het bestand slechts zou gelden voor de tijd van 24 uur. In Hondurese kringen meent men dat de nieuwe Junta, die gisteren plotseling optrad, anti-communistisch is. Toen het bericht over een bestand bekend werd toonde de bevolking van Guatemala grote vreugde. Radio San Jose meldt dat overal de kerkklokken werden geluid.

Volgens berichten van weer andere zijden zou de nieuwe junta aan kolonel Armas een ministersfunctie hebben aangeboden.

ven niet meer op vliegtuigen te schieten. En hebben zich ook geen vliegtuigen meer boven de stad vertoond.

Tot procureur generaal heeft de nieuwe regering benoemd Jose Maria Moscosco. Hij is belast met de vervolging van de politieke en andere misdadigers van het vorige bewind. Van de zijde van de regering is verklaard, dat alvorens vrijgeleiden zullen worden verleend aan politieke vluchtelingen elk geval op zichzelf zal worden onderzocht, opdat allen, die zich aan het doden van onschuldige mensen hebben schuldig gemaakt zullen kunnen worden gestraft.

Uit Washington wordt bericht, dat de Amerikaanse Kamer van Afgevaardigden eenstemmig een door de Democratische Senator Lynden Johnson voorgestelde motie heeft aanvaard, waarin de Sowjet Unie gewaarschuwd wordt zich niet te mengen in zaken van het Westelijke halfrond. De motie, die reeds door de Senaat is aangenomen heeft geen wetskracht maar geeft de mening van het Congres weer. In de motie wordt de communistische inmenging in Amerikaanse zaken veroordeeld en wordt het nemen van maatregelen hiertegen als noodzakelijk aanbevolen.

Guatemala staat in het middenpunt van de belangstelling van de gehele wereld. De strijd, die daar achter de schermen wordt gestreden en waarvan de wisselingen in de regering een symptoom zijn, kan van beslissende betekenis zijn voor de invloed van Sovjet-Rusland op het Westelijk halfrond. De foto toont een blik op Guatemala-stad.

In Ferrara

Politie en Brandweer reinigen stallen

Politie en brandweer zijn in de weer gekomen om de stallen te reinigen op de boerderijen in de Italiaanse provincie Ferrara, waar zestigduizend stuks vee onverzorgd in de schuren staan. Reeds 64 dagen duurt de staking van landarbeiders in dit deel van het Po-dal dat de naam draagt van „Klein-Holland voort.

De brandweerlieden brengen water aan voor de boerderijen, waar de bronnen door de boerenarbeiders onbruikbaar zijn gemaakt op last van hun vakbondsleiders. Politie-auto's brengen agenten naar de boerderijen. In de stallen staan zij soms tot hun knieën in de mest. Veelal moeten zij zich van maskers voorzien om tegen de kwalijk riekende dampen beveiligd te zijn. Veelal verzetten de boerenknechts zich tegen de interventie van de politie met als resultaat dat reeds 650 arrestaties zijn verricht.

Afzet Perzische olie

Nieuwe Maatschappij in den Haag?

Een dagblad in Teheran weet te melden, dat het olieconsortium, waarin acht oliemaatschappijen zitting hebben, die de herexploitatie van de Perzische olievelden bestuderen, de oprichting heeft voorgesteld van een nieuwe maatschappij met Den Haag als zetel.

Twee van de directeuren van die maatschappij, die de verkoop van de Perzische olie op zich zullen nemen, zouden Perzen moeten zijn. Een zegsman van het consortium heeft geweigerd het bericht te bevestigen of te ontkennen.

Diaz niet in arrest?

Een officiele woordvoerder in Guatemala heeft blijkens de ontvangen berichten verklaard, dat gezien de aanwezigheid van communistische elementen de toestand nog steeds grote voorzichtigheid gebiedt. De regering stelt alles in het werk om die elemente, die onlusten zouden kunnen uitlokken, op te sporen. De communistische militie is, voor zover nog niet gevlucht, ontwapend.

Een woordvoerder van het ministerie van defensie heeft medegedeeld, dat de politieke partijen haar activiteiten weer kunnen entplooeni, uitgezonderd de Guatemalaanse arbeiderspartij en de communistische partij.

Nationale congres ontbonden

De nieuwe junta heeft het nationale congres ontbonden en de censuur opgeheven. Vele communisten hebben een toevlucht gevonden in de ambassades van andere centraal Amerikaanse landen, voordat zij konden worden gearresteerd. Ook kolonel Diaz, leider van de vorige driemanschap schijnt asyl gekregen te hebben en is dus niet, zoals aanvankelijk gemeld gearresteerd. Oud-president Arbenz, die Maandag de macht aan Diaz afstond, bevindt zich volgens de vanmorgen ontvangen berichten in de ambassade van Mexico, welke ambassade een zeer groot aantal vluchtelingen bevat. Gisteren werd de ambassade onder zware militaire bewaking geplaatst omdat er zich een dreigende menigte voor had verzameld. In de ambassade van San Salvador bevinden zich een kleine 200 vluchtelingen, merendeels communisten of aanhangers van ex-president Arbenz.

Staat van beleg nog van kracht

De staat van beleg is inmiddels nog steeds van kracht. Wel is bevel gege-

In Oostenrijk

RUSSEN CONTROLEREN WEER VRACHTAUTO'S

Vrees voor binnensmokkelen van anti rode pamfletten

Russische wachtposten langs de demarcatielijn tussen de Oostelijke en Westelijke bezettingszônes, zijn weer begonnen met het controleren van vrachtauto's. De contrôle was al sedert lange tijd opgeheven. Men neemt van Oostenrijkse zijde aan, dat de contrôle bedoeld is als onderdeel van een Russische campagne tegen het verspreiden van anti-communistische pamfletten in de Russische zône van Oostenrijk.

Enkele dagen geleden hebben de Russen drie Oostenrijkers en een statenloze gearresteerd in Mühlviertel. Deze personen distribueerden in de buurt van een Russisch legerkampement anti-communistische geschriften. De Russen hebben het Oostenrijks ministerie van Binnenlandse Zaken van de arrestatie op de hoogte gesteld. De ingevoerde contrôle heeft geen betrekking op particuliere auto's en er wordt niet gevraagd naar persoonlijke legitimatiepapieren.

Zilveren anjer uitgereikt

SHON DODO BOUWHEER VAN ONZE ANTILLIAANSE MUZIEKWERELD

Willemstad. — Ten gouvernementshuize is gistermorgen onze welbekende en beminde stadgenoot R. (Shon Dodo) Boskaljon namens Z.K.H. Prins Bernard de Zilveren Anjer op de borst gespeld. De Zilveren Anjer is een zeer hoge onderscheiding en Curaçao mag dan ook wel trots zijn, op het feit, dat een landskind tot een der eersten behoort, die deze hoge onderscheiding te beurt is gevallen. De eerste op Curaçao, voorwaar, wij zijn trots op Shon Dodo.

Voordat Gouverneur Struycken de anjer op de borst van onze bekende musicus spelde, wees hij op de korte historie van de zilveren anjer, die pas kort geleden, namelijk op de eerste verjaardag van Prins Bernhard tijdens de Duitse bezetting, toen eensklaps alle goede Nederlanders ten teken van hun eensgezind vertrouwen in de terugkeer van het Huis van Oranje als het symbool van de vrijheid met een witte anjer in het knoopsgat liepen, werd ingesteld. De Zilveren Anjer kan slechts worden toegekend aan personen van onbesproken vaderlands gedrag met bijzondere verdiensten aan de Nederlandse cultuur of die der volkeren van de andere Rijksdelen.

Man van verdiensten.

Gij hebt de eerste stoot gegeven tot een belangrijke hervorming van de muziek op Curaçao, nadat gij eerst Uw Vader, de heer Jan Boskaljon, dirigent der harmonie-orkesten op Curaçao, in de harmonie-muziek hebt gesteund. Gij hebt op Curaçao een nieuw tijdperk ingeluid met betrekking tot de muziek door de klassieke en de wereldmuziek op dit eiland te introduceren. Honderd tot honderdvijftig hier tevoren nog nooit gehoorde werken hebt gij op Curaçao gebracht en met name hebt gij het symphonisch element in de muziek naar voren doen treden. Als autodidact hebt gij als eerste op dit eiland een diepgaande studie gemaakt van de klassieke muziek en Uzelf daarover een goed voorziene bibliotheek ingericht.

Gij hebt dit alles in de eerste plaats tot stand gebracht door U persoonlijk een grote vaardigheid eigen te maken in het hanteren der instrumenten, aldus de Gouverneur, die uitvoerig inging op de vele verdiensten van de heer Boskaljon en diens veelzijdige instrumentale kennis.

De Gouverneur eerde de heer Boskaljon als de man, die de volksdnasmuziek heeft uitgegeven en in het bijzonder deed het spr. deugd te vernemen, dat Boskaljon's manuscript over 100 jaren geschiedenis der Curaçaose muziek nagenoeg gereed is en met steun van het Prins Bernhard Fonds Nederlandse Antillen hopelijk dit jaar nog zal worden uitgegeven. Gij zijt de stichter van de volksconcerten en de jeugdconcerten, aldus de Gouverneur.

De Gouverneur releveerde de bijzonder treffende samenloop, dat deze onderscheiding wordt uitgereikt in het 50e jaar van de ambtelijke dienstverhouding van de heer Boskaljon tot de Nederlandse Antillen. En Z. Exc. roemde de onkreukbare ambtelijke arbeidzaamheid van de heer Boskaljon.

Tenslotte wees de Gouverneur er op, dat de heer Boskaljon, nimmer de hand heeft opgehouden om culturele gaven van buiten te ontvangen, doch zelf de handen aan de ploeg heeft geslagen. Geen enkele inspanning is U te veel geweest om op dit eiland zelf tot stand te brengen wat gij in het culturele belang van dit eiland achtte. Uw voorbeeld moge tot in lengte van dagen aan hen, die op deze eilanden cultureel werkzaam zijn, lichtend voor de geest staan.

Moge het devies, dat gij op dit onderscheidingsteken gegrift ziet, ons aller devies blijven in de culturele arbeid voor ons volk: tua res agitur: het gaat om Uw eigen zaak, aldus de Gouverneur.

De plechtigheid.

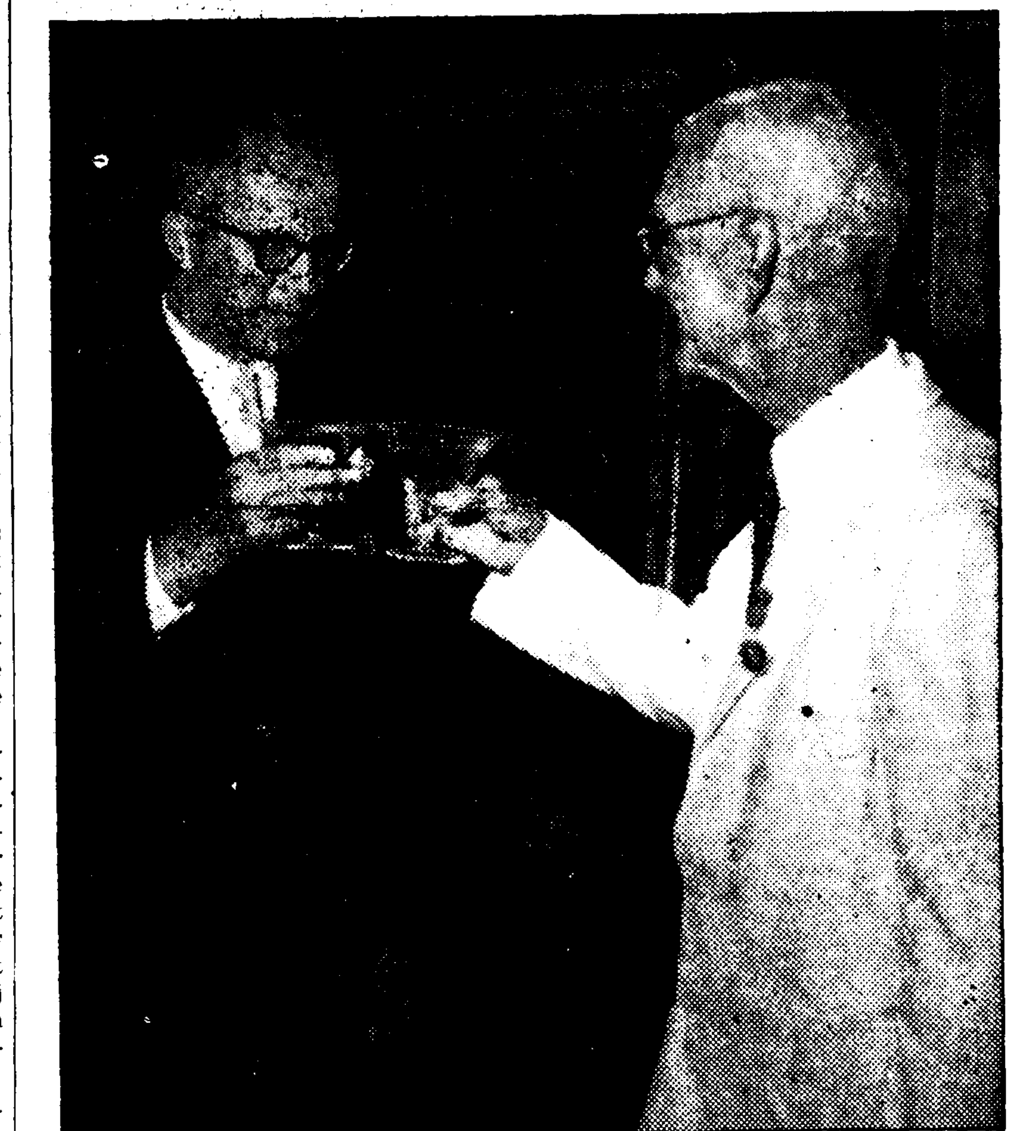
Na het opspelden van de Zilveren Anjer bracht Z. Excelentie de hartelijke gelukwensen over van de Minister van Overzeese Gebiedsdelen, die hierom telegrafisch had verzocht. De heer Boskaljon was merkbaar onder de indruk gekomen van de redevoering van de Gouverneur. In eenvoudige, maar treffende woorden dankte Shon Dodo de Gouverneur voor diens woorden, en sprak zijn erkentelijkheid uit voor de voordracht van het Prins Bernhard Fonds, om hen de onderscheiding te verlenen. Dodo Boskaljon achtte het een groot voorrecht om als eerste Curaçaoenaar de Zilveren Anjer te mogen ontvangen, hij zag in deze onderscheiding een stimulans om op de ingeslagen weg voort te gaan.

Zijne Excellentie verzocht de aanwezigen vervolgens een driewerf hoera te roepen ter ere van Prins Bernhard, wiens verjaardag wij heden vieren. Het glas champagne kwam er bij te pas en het hoera-geroep klonk door de hal van het Gouverneurshuis.

Aubade voor Shon Dodo

In de namiddag brachten een 200-tal kinderen o.l.v. fr. Fidelius een zanghulde aan de trotse Zilveren Anjerdrager. Zij zongen het Curaçaos volkslied waarna de heer L. Gehrels lid van het orkest van Boskaljon, enkele woorden sprak tot Shon Dodo. Spreker memoreerde enkele staaltjes van Dodo's doorzettingsvermogen en liefde voor de muziek en besloot zijn toespraak met de wens, dat de grote musicus nog lang voor de Curaçaose gemeenschap gespaard moge blijven. Hierna zongen de schoolkinderen een speciaal huldelied, waarna de heer Chris Engels nog enkele woorden sprak tot de gedecoreerde. Deze hoopte, dat een der aanwezige kinderen ook nog eens een Anjer zou mogen ontvangen voor geleverde prestatiën. Shon Dodo dankte de kinderen en sprekers ontroerd voor hun gezang en woorden, evenals de fraters Fidelius, Arnold en Desiderius, die de leiding hadden van deze hulde.

En zo kwam dan het einde aan een bewogen dag, een historische dag voor Curaçao, want een harer zonen heeft een hoge onderscheiding ontvangen, een onderscheiding die voor de eerste maal aan een landskind werd uitgereikt, aan Shon Dodo. Mogen wij onze hartelijke gelukwensen nogmaals aan onze Shon Dodo doen toekomen.

Nadat de Zilveren Anjer op de borst was gespeld, moest R. (Dòdò) Boskaljon even „klinken" met Z. Exc. Gouverneur Struycken. De champagne werd ingeschonken en de foto genomen.

Op deze foto ziet men de Zilveren Anjer, de hoge onderscheiding van het Prins Bernhard Fonds, die gistermorgen voor het eerst op de borst van een Curaçaoënaar is gespeld, nl. op die van Shon Dòdò Boskaljon. Een hoge onderscheiding, doch Shon Dòdò heeft hem ten volle verdiend.

„HONDSE" PORTRETKUNST

Als humoristische tekenaars hun kunnen gaan tonen, moeten er wel verrasende dingen te voorschijn komen. In Parijs houden zij momenteel een expositie, waar men o.m. het bovenstaande portret van een vrouw kan aantreffen. Het is niet verrassend mooi, evenmin trouwens als de geportretteerde vrouw, maar draai het portret op zijn kop en er verschijnt een pracht van een hond in een mandje.

HATO KRIJGT EXTRA KABEL

Willemstad. — De Overzeese Gas- en Electriciteits Maatschappij is momenteel doende een nieuwe hoogspanningskabel te leggen van het transformatorhuisje af nabij de bakkerij van Fopma (Veeris) naar het transformatorhuisje bij de Steenbrekerij op Hato. De bedoeling hiervan is om een kabel in reserve te hebben. Mocht de kabel, die via de Rooseveltweg naar het vliegveld loopt, plotseling door een of andere storing buiten bedrijf worden gesteld, dan wordt via deze kabel stroom geleverd. Met het leggen van deze kabel heeft de OGEM een cirkel gelegd van kabels naar het vliegveld, dat geen storingen in de energielevering kan dulden. Wanneer de eigenlijke kabel komt uit te vallen, heeft het vliegveld binnen enkele minuten weer stroom. Mogelijk is, dat in de toekomst huisaansluitingen op de kabel kunnen worden aangebracht.

ADENAUER VRAAGT EEN SNEL HERSTEL VAN DE DUITSE SOUVEREINITEIT

Bonn. — Opnieuw heeft dr. Adenauer tweemaal de eis van een snel herstel van de Duitse souvereiniteit herhaald. Hij sprak eerst voor de fractie van de Christelijke partij in de bondsdag en daarna in een verkiezingsvergadering in Solingen. Hier zeide Adenauer zich niet te kunnen voorstellen, dat Frankrijk de E.V.G. zou afwijzen. Zo gemakkelijk zou volgens de kanselier geen Franse regering alle ondertekeningen onder de verdragen „als een krijtlijn" kunnen uitvegen.

In ingewijde kringen in de West-Duitse hoofdstad werden deze verklaringen van dr. Adenauer opgevat als een uiting van de wens der bondsregering om het uiterste te doen om Parijs voor een beslissing te stellen. In die richting gaat ook een opmerking, die dr. Adenauer voor zijn fractie maakte, en volgens welke eventuele Franse wensen tot wijziging van het E.V.G.-verdrag eerst besproken zouden kunnen worden, nadat de ratificatie een feit zou zijn geworden. In dit verband heeft men hier met levendige belangstelling kennis genomen van het beraad van de ministers der Benelux-landen. Waarnemers nemen aan, dat Bonn het zou toejuichen wanneer dit initiatief der kleine partners tot een nieuwe conferentie der zes E.V.G.-landen zou kunnen leiden. Men staat in Bonn op het standpunt, zo werdt van bevoegde zijde verklaard, dat de vier landen die de verdragen hebben aanvaard, Frankrijk en Italië niet kunnen ontslaan van hun verplichting zich over de ondertekende teksten uit te spreken. Zolang zulk een beslissing niet genomen is, zijn, naar Duitse opvatting besprekingen tussen de vier ratificeerende landen over de verder te volgen weg voorbarig. Deze mening werd in Bonn te bevoegder plaats uitgesproken naar aanleiding van de bezwaren, die in de Nederlandse Tweede Kamer zijn gemaakt tegen een ontwikkeling in de richting van een verdedigingsgemeenschap, die beperkt zou blijven tot Duitsland en de Benelux-landen. De gedachte aan zulk een gemeenschap wordt in Bonn weliswaar niet a priori verworpen, doch men toont begrip te hebben voor de in Nederland gemaakte bezwaren.

Recht tot het Hart

— Alleen hij voedt zijn kinderen goed op, die daarbij merkt, dat zij in menig opzicht heb opvoeden.

OLIEVELD GEVONDEN

Victoria. — In het stroomgebied van de Peace River in Brits Columbia is een olieveld gevonden, dat voor exploitatie in aanmerking komt. Dit is het eerste olieveld van commerciële waarde in deze staat.

Nederlandse voetballers ingeent en ingelicht

Utrecht. — De Nederlandse spelers, die naar de West zullen reizen, zijn te Utrecht ingeënt tegen pokken. Een klerenmaker nam hen de maat voor lichtgrijze tropenpakken, die door het gezelschap zullen worden gedragen tijdens het tournee door de Antillen.

C. W. J. Nieuwenhoff, oud-bestuurslid van de CVB vertelde de spelers allerlei bijzonderheden over de West; zaken, die nieuwelingen moeten weten als zij op de Antillen komen. Voorts werd bekend gemaakt, dat de voorzitter van de keuze-commissie van de KNVB H. P. Hoolboom het Nederlandse team op de reis zal vergezellen.

Leeuwenoppasser in circus gewond

Na een avondvoorstelling van het Grand Cirque International Boltini te Venlo heeft een der Leeuwen zijn oppasser zo ernstig met zijn klauw aan de onderarm verwond, dat de man naar het Venlose ziekenhuis moest worden overgebracht.

De leeuwenoppasser J. werd door een zijner pupillen aangevallen toen hij hen in hun stalkooi aan het verzorgen was. Gezien de mogelijkheid van ernstige infectie werd opname in het ziekenhuis wenselijk geacht.

Generaal der Paters Dominicanen verongelukt

Perpignan. — Op de weg van Narbonne naar de Perpignan is, doordat de auto, waarin zij reisden, tegen een boom botste, om het leven gekomen de Hoog Eerw. Pater Emanuel Suarez. Ook zijn Secretaris de Zeer Eerw. Pater Martinez kwam bij dit ongeluk om.

Zijne Hoog Eerw. was op weg van Rome naar zijn vaderland Spanje om vacantie te nemen.

Truman gaat vooruit

Kansas City. — De gezondheidstoestand van oud-president Truman is vandaag aanzienlijk verbeterd en over de critieke phase heen, aldus heeft zijn lijfarts dr Wallace Grahama meegedeeld.

Glunderende gezichten

Uitreiking diploma's aan MMS-leerlingen

Onderwijs is niet alleen het vergaren van parate kennis

Willemstad. — Gisteravond heeft de Hoogeerw. Pater Vicaris L. van Rooy O.P. in bijzijn van ouders, docenten en andere genoden de diploma's uitgereikt aan de eindexaminandi van de Middelbare Meisjesschool „Maria Immaculata". Voor de leerlingen een heugelijk feit, want een niet onbelangrijke mijlpaal werd afgelegd in hun leven, het diploma is niet minder dan de startplaats voor een nieuwe levensbaan. Voor de docenten betekent dit de bekroning van hun docerende arbeid, zodat het gisteren een en al glunderend gezicht was.

De sfeer was er prettig, daar staat de Middelbare Meisjesschool ook om bekend. En wie mocht denken, dat het behalen van een diploma het enige belangrijke is, dat „Maria Immaculata" te bieden heeft, vergist zich sterk. Het diploma moge dan wel in de meest strikte zin van het woord het einddoel zijn van vijf jaren studie; het eind-examen mag dan al betekenen dat de leerlingen bewijzen moeten leveren over de parate kennis te beschikken, die door de wet in de minimum eisen zijn gesteld, de vorming van de jeugdige leerlingen, het bijbrengen van het verantwoordelijkheidsbesef dat de leerlingen straks te dragen hebben in hun verder leven wanneer de puber-periode eenmaal verleden tijd is geworden. Of om het gevleugeld gezegde in herinnering te brengen: „Non scholae, sed vitae", niet voor de school, maar voor het leven.

De Zeereerw. Soeur M. Hyacintha heette de aanwezigen van harte welkom en verklaarde de aanwezigheid op hoge prijs te stellen, want in de aanwezigheid zag Soeur M. Hyacintha de belangstelling voor de school en die belangstelling kon de school niet missen.

Groot was de vreugde, aldus Soeur M. Hyacintha, toen ik Zaterdag de uitslag mocht bekend maken; blijder gestemd nog zijn wij, nu de Hoogeerwaarde Pater Vicaris ons de eer aandoet om in bijzijn van docenten en ouders en de goede vrienden van onze school, de diploma's uit te reiken.

Spr. wenste de ouders geluk met het succes door de kinderen behaald. Een succes ook voor de ouders, want al deze meisjes zijn ervan overtuigd, dat zij het voor het grootste gedeelte aan de ouders te danken hebben. En ook de docenten danken U, voor het vertrouwen, dat U vijf jaar lang in ons heeft gesteld. Er zullen dagen geweest zijn, dat U het met onze handelwijze niet altijd eens was, we zullen fouten gemaakt hebben, maar toch ouders, weest ervan overtuigd, dat wij allen steeds het welzijn van Uw kind betracht hebben, aldus Soeur M. Hyacintha.

Na vijf jaar zien wij zeven meisjes voor het laatst als leerling in ons midden, nog enkele jaren zullen zij onder de leiding van hun ouders staan, gedeeltelijk zullen zij haar eigen weg gaan, tot de dag komt, dat zij het ouderlijk huis voor goed zullen verlaten, de meesten om zèlf een gezin te gaan stichten. Misschien zal Gods blik op een enkele reine meisjesziel langer blijven rusten en zal Hij haar dringend vragen Zijn Bruid te worden.

De meisjes zelf hebben mij onlangs gezegd, dat er over deze mogelijkheid zo weinig wordt gesproken. Uit principe doe ik dat ook niet, aldus Soeur M. Hyacintha, maar U, Vader en Moeders zou ik willen vragen, als God Uw kind roept, werk Zijn roepstem dan niet tegen. Nóóit zult U het tegenover Hem kunnen verantwoorden, als door Uw schuld een roeping verloren gaat. Aan niemand zult U uw kind beter kunnen toevertrouwen dan aan de grote Mensenvriend.

Het leven is voor een meisje op Curaçao niet zo gemakkelijk, weest er daarom van overtuigd, dat wij met ons gebed Uw kind blijven vergezellen.

Tenslotte richtte het Hoofd der school zich tot de candidaten. Zij wenste de 13 leerlingen die hun onderwijzeressen diploma gaan behalen alle succes toe. Zij hoopte dat zij in het volgende jaar tot dertien flinke, principiële onderwijzeressen uitgroeien, want die zijn er nodig, brood-nodig.

En van de M.M.S.-ers, hoopte Soeur Hyacintha, dat zij allen verder zouden bouwen, op de grondslagen, hier gelegd.

Vijf jaar lang hebben we lief en leed met elkaar gedeeld, samen zijn we deze Middelbare school begonnen en de herinneringen aan die eerste blijde jaren zullen ons altijd bijblijven. Nu is echter de tijd gekomen, moet je dat laten zien wat je waard bent. Kies dan voor zover je kunt, een beroep dat bij je vrouw-zijn past, de sociale nood is zo groot.

Draag in de leven de geest uit, die we hier hebben nagestreefd, een geest van hartelijkheid en goedheid, steunend op diep-overtuigde godsdienstzin.

Breng overal waar je komt iets van de lichtende blijheid, die ieder van jullie in je draagt, maak tot je diepe lens de regels die we meerdere malen samen baden:

Wij willen zijn, kinderen van het Licht,
Met ogen ten Hemel opgericht,
Die gaan door de wereld met lampen aan,
Die morgen de wereld in vlam doen staan.

Moge het zó voor jullie allen zijn, dan blijft „Maria Immaculata" steeds trots op haar Kinderen, dan vergezelt jullie mijn wens, ontleend aan de grootste dichteres der Middeleeuwen: Vaert wel, ende levet scone!

Een hartelijk applaus onderstreepte deze hartelijke woorden van Soeur M. Hyacintha, woorden van een bij uitstek paedagoge, die haar pappenheimers kent en waardeert.

Uitreiking

Hierna reikte de H.E. Pater Vicaris de diploma's eigenhandig uit, daarbij de leerlingen persoonlijk gelukwensend. Na deze plechtigheid wees Pater Vicaris op het succes, dat als een mijlpaal kan worden beschouwd. Maar tevens wees hij op de verplichtingen, die de leerlingen bij het inslaan van de tweede etappe van hun levensbaan op zich hebben genomen. Want, nu de jaren zijn gerijpt, heeft de studie op de school een diepere betekenis gekregen, vroeger ging men naar de school, omdat men er heen gestuurd werd, de grote betekenis van het bereiken dier mijlpaal is gelegen in de dure plicht om het geleerde dienstbaar te maken aan het volk. Wat is mooier dan wat ge geleerd hebt in de practijk aan het eigen volk mee te delen? „Non schola, sed vitae", ook in Uw publiekelijk leven moet gij het geleerde naar buiten uitdragen, door woord en voorbeeld.

Pater Vicaris hoopte, dan ook dat velen zich zullen wijden aan de sociale sector van het leven, want de nood daarin is groot.

Een waar woord richtte spr. tot de afgestudeerden, door hen voor te houden, dat het er nu op aankomt de eigen roeping onder het volk te brengen, in het verleden was het nu eenmaal zo, dat men vertrouwt op anderen, hij hoopte vurig dat de leerlingen zich van deze roeping bewust zouden zijn.

Ook tot de ouders richtte Pater Vicaris het woord, hij bracht hen dank voor de vele offers die zij zich hadden getroost om hun kinderen te laten studeren.

De kroon op het werk in de vorm van het einddiploma, is tevens Uw kroon, aldus spr.. In zijn dankwoord betrok hij tevens de docenten voor de toewijding en goede zorgen en die even noodzakelijk waren voor het welslagen van de examens.

Ten slotte wenste spr. de leerlingen toe, dat het geleerde van invloed moge zijn op het verdere leven en dat de leerlingen dit in practijk zouden brengen.

Hij hoopte tevens dat zij de Katholieke levensbeschouwing in de practijk zouden brengen. „Bidt God, opdat Zijn overvloedige Zegen op Uw werk rust, want dan betekent Uw werk tevens een apostolisch werk, aldus besloot Pater Vicaris van Rooy zijn toespraak.

De leerlingen danken

Hierna was het woord aan de geslaagden mej. [illegible] Willemse [illegible] namens de M.M.S.-ers haar dank uit aan het adres van Soeur Hyacintha, zonder wier [illegible] leiding het werk niet volbracht zou kunnen worden. Zij bracht tevens dank uit aan de docenten en drs Mulders. Voor de Literaire-paedagogische afdeling sprak mej. Aminta Sprockel. Zij dankte de ouders voor hun hulp, de soeurs voor hun stuwende arbeid, de docenten voor hun moeite de leerlingen wegwijs te maken op de velden van de wetenschap.

De vertrekkende leerlingen riep zij een vaarwel toe, maar nog liever een „tot spoedig wederziens".

Een hartelijk applaus accentueerde de ingenomenheid met de woorden van mej. Willemse en Sprockel.

Pater Moderator, dr Micklinghof sprak tenslotte woorden van gelukwensen aan het adres van de leerlingen, hij accentueerde de woorden door de Vicaris gesproken m.b.t. de taak die de meisjes nu hebben.

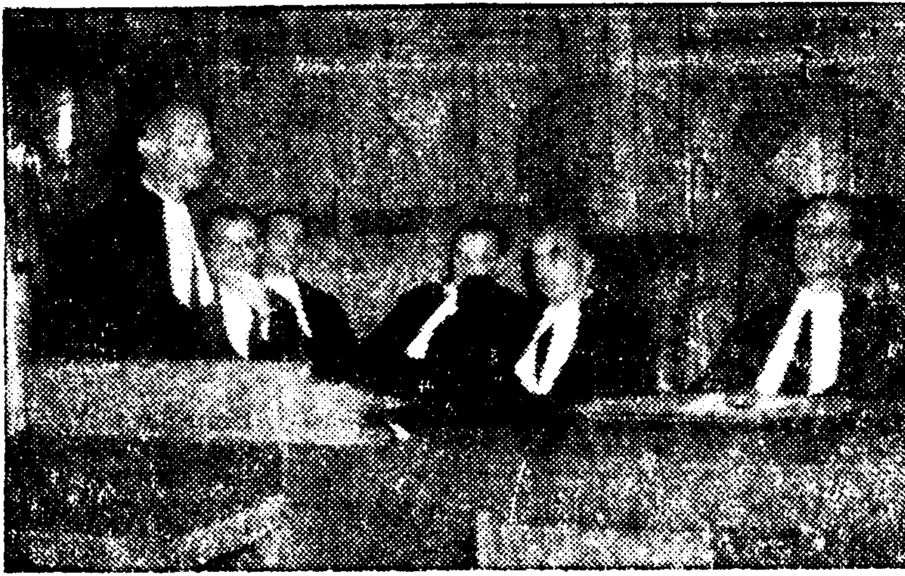
Hij hoopte, dat de leerlingen zich bewust zullen zijn van die verantwoordelijke taak om mede te helpen aan de opvoeding van het eigen volk.

Jullie hebben een degelijke opleiding genoten, welke jullie in staat stelt het werk voor de volle 100% te verrichten, aldus spr., die de ouders en docenten voor hun aandeel, alsmede alle anderen, die op een of ander wijze hebben bijgedragen tot het bereiken van dit succes, bedankte.

Hiermede was deze plechtigheid ten einde.

Vermelding verdient nog dat een meisjeskoor bestaande uit candidaten, die volgend jaar hun eind-examen doen, op voortreffelijke wijze enkele liederen ten gehore bracht. De dirigent, de heer W. Kamps, muziekleraar, kreeg een hartelijk applaus voor de vocale prestaties.

Onder de aanwezigen die de diploma-uitreiking bijwoonden merkten wij op de Zusters van het Hoofdbestuur van de Congregatie, fr Franciscas, Bisschoppelijk Inspecteur, pater drs Maassen, namens Monseigneur, pater van Moorsel namens de katholieke Jeugdbeweging en frater Theodmil, wnd directeur van het Radulphuscollege.

Het Hof van Justitie is gistermorgen in buitengewone zitting bijeen gekomen om afscheid te nemen van mr G. W. C. Bijvoet, Advocaat-Generaal. Op bovenstaande foto ziet men mr Bijvoet, die dankt voor de gesproken woorden en zijn dank betuigt voor de prettige samenwerking in zijn ambtsperiode ondervonden. Naast de scheidende Advocaat-Generaal zien wij de Procureur-Generaal mr Ellis, de dienstdoende ambtenaar van Justitie de heer L. Nahr, de rechters mr Pekelharing, mr Povell en de President van het Hof, mr Ariëns.

POB — 577

De "Amigoe" heeft met ingang van morgen een nieuw nummer voor de postbox. En dat nummer is nu 577 geworden. Willen belanghebbenden en onze relaties rekening houden met de wijziging?

Geen onbekende op Curaçao

In „de West" lezen wij, dat te Maracaibo is gearresteerd Theofilo Cyrillo Stella. Hij werd op heterdaad betrapt bij het plegen van diefstal in de winkel Sears.

Bij zijn arrestatie pleegde Stella geen verzet.

In de onderwereld staat Stella bekend als „Bolita de Leche".

Volgens „Panorama", een Venezolaans blad, waaraan „De West" dit bericht ontleent, had Stella op Curaçao in 1947 samen met anderen dertig duizend gulden ontvreemd aan goederen en geld.

Middels gestolen documenten van de Venezolaan Luis Emiro Portillo zag hij kans zich in Venezuela te vestigen.

Komen naar Curaçao

Willemstad. — Met de „Bo[illegible]koop", die op 13 Juli as. te Curaçao wordt verwacht, bevinden zich de navolgende passagiers:

Mevr. A. P. Bosveld—Vaandrager en 2 kinderen, mevr. C. M. J. v.d. Ende—v.d. Hoogen en zoontje, mevr. P. de Wit—Blommestein en 4 kinderen, mevr. J. M. Weijers—Simons en 4 kinderen mevr. M. J. Linssen—Willems, mevr. E. J. Hamersveld—Wal, mevr. A. A. F. Blok—Ladage en 2 kinderen, mevr. M. E. P. van Breeman—de Gauw en 4 kinderen, mevr. M. J. E. Jobse—Mackenzie, mevr. A. H. IJzendoorn—Boelhouwer, mevr. C. C. van Karsbergen—Paulino en mevr. J. Roest—van Willegenburg.

GOUVERNEUR BEZOEKT AMBACHTSSCHOOL

Willemstad. — Hedenochtend heeft de Gouverneur Z. Exc mr. A. A. M. Struycken een bezoek gebracht aan de nieuwe ambachtschool St. Jozef. De Gouvernement bezichtigde de nieuwe theorie lokalen, evenals de in aanbouw zijnden praktijklokalen en informeerde vol belangstelling naar de diverse onderwijs takken. Het Hoofd van de School, de heer J. van Geelen, leidde de gouverneur rond. De Technisch Adviseur van het Gouvernement de heer J. Bakker, Pastoor van Dijk bestuurslid van de school, en de moderator Dr. Römer waren eveneens aanwezig. Na de rondleiding vertoefde de Gouverneur nog even in het kantoortje van de Directeur van de Ambacht school, de heer van Geelen en informeerde belangstellend naar de vorderingen m.bt. de avondschool, de opleiding van scheepswerktuigkundige en het nijverheids onderwijs.

Emancipatieprogramma

Willemstad. — Morgenavond 20.30 uur verzorgt voor de Radio Hoyer de Surinaamse vereniging „We Eegi Sani" een speciaal programma, dat gewijd is aan de emancipatie.

Talrijke medewerkers verzorgen muziek en declamatie.

Geen Arubaanse belangstelling

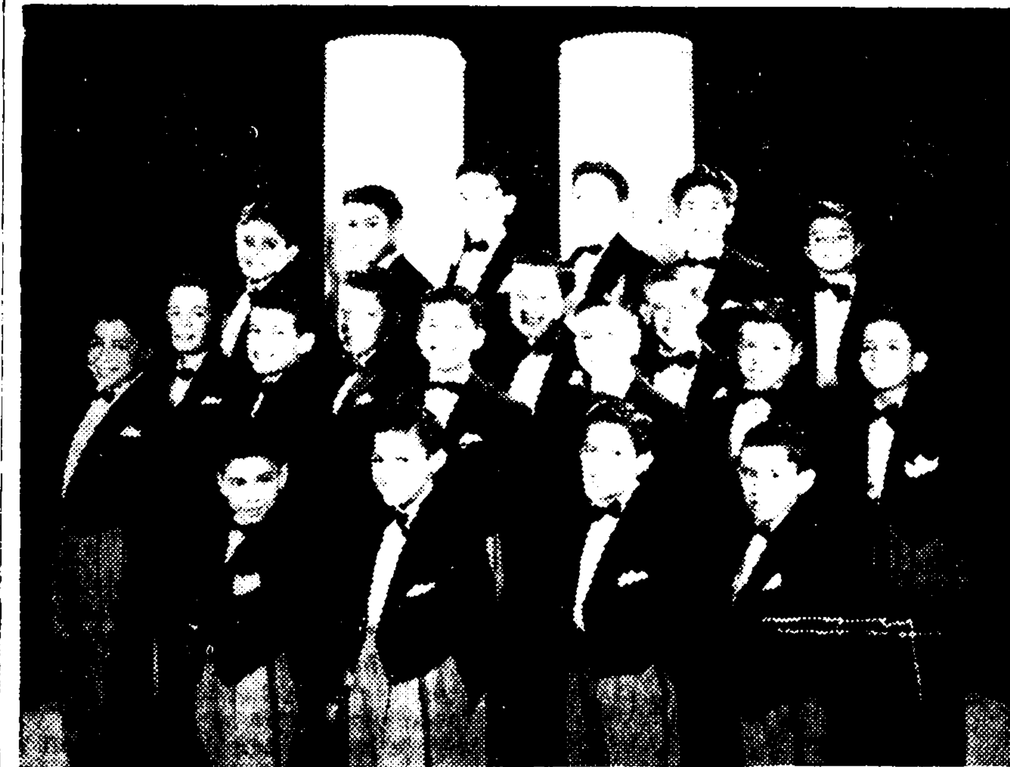
Willemstad. — Het is nu eenmaal zo, dat de Arubanen weinig of geen belangstelling meer tonen voor het werk der Staten. De AVP bijv. huldigt de politiek van „lekker-thuis-te zitten". In de laatste gehouden commissie vergadering schitterden alle Arubanen door afwezigheid, alleen de heer Vlaun was op zijn post.

Openbare Statenvergadering

Willemstad. — Maandag a.s. is er een openbare statenvergadering, als een er belangrijkste agendapunten staat vermeld de beëdiging van mr. F. v.d. Valk tot waarnemend gouverneur.

„Antilia" te water

Waterhuizen. — Bij de Nederlandse scheepswerven van de Gebroeders van Diepen te Waterhuizen in Groningen is het vracht- en passagiersvaartuig „Antilia", bestemd voor het gouvernement van de Nederlandse Antillen te water gelaten. De doopplechtigheid werd verricht door mevrouw De [illegible] onder [illegible] van mr [illegible] en de heren dr De la Try [illegible] Sprockel, [illegible] Mozenbergh, [illegible]-generaal voor de scheepvaart, en [illegible] W. [illegible] Kroeff, de directeur der K.N.S.M. De „Antilia" meet circa 500 ton en heeft een accomodatie van 6 tweepersoonshutten en 14 dekpassagiers, t.w. 24 midscheeps en 20 op het voorschip. De lengte bedraagt 65 meter, breedte 9½ meter. Het schip wordt geheel voor de tropen ingericht. Het heeft een koelruim van 40 m3 en een vriesruim van 10 m3

Hedenavond treden op in het Cinelandia-theater de Mexicaanse zangertjes van het koor „Orfeon Infantile Mexicano", die Maandag in het Asiento-theater en gisteravond in de Stadsschouwburg zo'n groot succes hebben geoogst. De knaapjes weten wat zingen is. Onder leiding van dirigent Luis Cisneros González zal het koor hedenavond een Cinelandia-theater zien, dat vol tot aan de nok zit, want eenieder wil de „Mexicaantjes" graag horen zingen. Om acht uur hedenavond treden de knapen op, daarna wordt de Amerikaanse film „Fenomile" gedraaid. Er is dus hedenavond maar één voorstelling, evenals morgen- en Vrijdagavond.

Panatrifeest

Willemstad. — De padvinders van de St. Elisabethgroep (groep IV van het N.P.G.) organiseert op Vrijdag 2 Juli a.s. een Panatrifeest.

Dit feest krijgt zijn beslag in het Zuikertuintje en vangt aan om 19.00 uur.

HET WEER

Max. temp. 30.8 C (87.4 F), min. 27.5 C (77.9 F) en gem. 28.8 C (83.8 F). Max. 22, min. 10 en gem. 15 knopen. Vochtigheid 73%. Helder 6, licht bewolkt 10 en bewolkt 8 uren.

CURACAOSE MIDDELENSTAAT VAN MEI

EILANDGEBIED CURACAO

Middelenstaat t/m Mei 1954

Middel	Begroot bedrag per jaar	5/12 v.d. raming	werkelijke ontvangst
Erfpachtsrechten	150.000.—	62.500.—	61.039.44
Huur domeingrond en -water	50 000.—	20.833.—	6.160.75
Huur van overige woningen	130.000.—	54.167.—	33.186.25
Ontvangsten abattoir, en koel- en vrieshuis	190.850.—	79.521.—	56.575.89
Loodsgelden	1.700.000.—	708.333.—	667.686.—
Landingsgelden	164.500.—	68.542.—	75.105.83
Parkeergelden	1.200.—	500.—	762.10
Abonnementsgelden telefoondienst	718.800.—	299.500.—	391.20[illegible].—
Schoolgelden en vergoeding voor gebruik leermiddelen	20[illegible].000.—	85.833 —	163.198.37
Schoolgelden geïnd door Bijzondere scholen	398.500.—	166.042.—	172.249.41
Inkomstenbelasting	5.650 000.—	2.354.167.—	1.712.433.66
Winstbelasting	8.200.000.—	4.416.667 —	—.—
Grondbelasting	1.350.000.—	562.500.—	341.684.—
Gebruiksbelasting	320.000.—	133.333.—	105 314.29
Successiebelasting	95.000.—	39.583.—	—.—
Motorrijtuig- en Motorbootbelasting	500.000.—	208.333.—	370.657.50
Overdrachtsbelasting	175.000.—	72.917.—	—.—
Vergunningsrecht ingevolge de Loterijverordening	600.000.—	250.000.—	199 831.25
Vergunningsrecht ingevolge de Vergunningsverordening	110.000.—	45.833.—	7 .055.98
Alle overige ontvangsten	865.236.—	360.515.—	161.784.70
Administratieve posten	44.200.—	18.417.—	—.—
Totaal Gewone Dienst	21.619.286	9.008.036.—	4.510 890.42
Totaal Kapitaal Dienst			.10 784.50
Totaal Reserve-, Kas- en Verrekendienst			391 719.21
			4.913.394.13

FRED LABEGA

40 jaar in dienst

Willemstad. — Morgen is het 40 jaar geleden dat de heer F. A. Labega, meer bekend onder de naam Fred Labega, in dienst trad van het Gouvernement van de Nederlandse Antillen.

De heer Labega, die uiteraard als seiner de eerste jaren van de Radiodienst op de Antillen heeft meegemaakt, is sedert vele jaren Chef van de telegrammenadministratie, welke hij destijds geheel organiseerde en waarvan hij momenteel nog steeds de centrale figuur is. De heer Labega is een van de oud gedienden van het ambtenarencorps in de beste betekenis van het woord en is steeds een voorbeeld geweest van plichtsbetrachting en nauwgezetheid. Het zal hem op zijn 40-jarig jubileum dan ook niet aan belangstelling ontbreken en naar wij van de zijde van de Lands Radiodienst vernemen zijn zijn vrienden hartelijk welkom bij de huldiging op 1 Juli a.s. om 10.30 uur ten kantore van de Lands Radiodienst aan het Waaigat.

GUATEMALA, het land van vogel Quetzal

Dictatoren en burgeroorlogen zijn niets nieuws in het Zuidelijke buurland van Mexico

(Van een medewerker)

Wie — in vreedzame tijden — door Guatemala reist, krijgt de indruk in een land te vertoeven, waar het goed wonen moet zijn. Uit het vochtig-hete kustgebied aan de Caribbean stijgen spoorlijn en autoweg langzaam omhoog naar een door bergtoppen omringde hoogvlakte met een behaaglijk-warm en op grote hoogte zelfs koel klimaat, om vandaar weer langzaam af te dalen naar de Pacifische kust. Uitgestrekte fruitplantages in het kustgebied wisselen af met koffie-aanplantingen en suikerrietvelden. In rustieke stadjes, met nog uit de Spaanse tijd daterende kerken en kloosters, wordt op marktdagen levendig handel gedreven. Een mooi land, waarvan de vele, tot 4000 meter hoge, toppen in het berggebied wel de voornaamste attractie vormen. Maar zoals sommige van deze toppen slapende vulkanen zijn, die plotseling dood en verderf kunnen zaaien, zo is ook onder de oppervlakte van het schijnbaar zo idyllisch voortglijdende leven in de steden van Guatemala niet alles pais en vree. Sinds het in 1821 onafhankelijk werd van Spanje, heeft het land een bewogen geschiedenis achter zich. Dictatoren hebben er een grote rol gespeeld; staatsgrepen waren er, in bepaalde perioden, aan de orde van de dag en de huidige burgeroorlog is zeker niet de eerste, die het land in onrust brengt en landbouw en handel stagneert.

De burgeroorlog in Guatemala als gevolg van de inval van een bevrijdingsleger vestigt plotseling de aandacht op deze Midden-Amerikaanse staat. Een medewerker vertelt in dit artikel enkele bijzonderheden over land en volk van „het land van de bergvogel Quetzal", zoals Guatemala vaak genoemd wordt.

Sterke economische banden met de V.S.

Hier en daar op de hoogvlakte en in afgelegen dalen van Guatemala vindt men geheimzinnige, gedeeltelijk door de wildernis overwoekerde, ruïnes. Zij zijn de getuigen van de beschaving, die hier eens, in een ver verleden, moet hebben bestaan. De geleerden nemen aan, dat de Maya-cultuur van Peru in Guatemala haar oorsprong vindt. Maar veel weet men hieromtrent niet. In de ruïnes heeft men geen geschreven documenten gevonden en de oudste geschiedenis van Guatemala verliest zich in dezelfde nevels, die het grijze verleden van zovele delen van het Amerikaanse vasteland aan 't speurend oog der geleerden onttrekken.

In 1522 verschenen de eerste Spanjaarden in de dalen en op de vruchtbare berghellingen van Guatemala. Het waren troepen onder bevel van Pedro de Alvarado, een luitenant van Cortez, en in 1523 hadden zij het hele land onder Spaanse heerschappij gebracht, ook al duurde 't nog vele jaren, voor de laatste bergstammen onder 't bestuur der veroveraars stonden.

Enige eeuwen lang onderscheidden de geschiedenis en het lot van Guatemala zich in niets van die der overige onder Spaans bewind staande gebieden van Midden- en Z.-Amerika. In 1821 kwam Mexico echter in opstand tegen de Spaanse heerschappij en kort nadat dit land zich had bevrijd, verjoeg ook Guatemala, op 15 September 1821, het Spaanse bestuur. Een jaar lang behoorde het land, met Mexico, tot het rijk van de Mexicaanse keizer Iturbide, maar in 1823 maakte het zich los van de Noordelijke buurman en stichtte, tezamen met de overige Midden-Amerikaanse staten, de Verenigde Provincies van Midden-Amerika, die zich later de Federatie van Centraal-Amerikaanse Republieken zou noemen.

Roerig Federatie-lid.

Van deze federatie was Guatemala een roerig en sterk op machtsuitbreiding belust lid. Er bestonden in de federatie twee stromingen, één die conservatief was ingesteld en de Midden-Amerikaanse republieken tot 'n sterke eenheidsstaat wilde maken, en een andere, meer liberale, die een los federatief verband tussen de Midden-Amerikaanse staten wenste. In Guatemala overheerste, kort na de bevrijding, de conservatieve stroming en enige malen werden zelfs pogingen gedaan om de overige republieken in een soort Groot-Guatemala te verenigen. In 1839 werd Guatemala echter onder de weinig ontwikkelde, maar zeer krachtige dictator Rafael Carrera 'n onafhankelijke republiek.

Het zou ons te ver voeren de verdere geschiedenis van Guatemala tot in details te beschrijven. Dictators, zoals Justo Rufino Barrios, Manuel Estrade Cabreara en generaal José Maria Orellana van Jorge Ubico (die van 1931 tot 1944 regeerde) wisselden elkaar af. Hun bewind werd meestal ingeleid en gevolgd door perioden van staatsgrepen, revoluties en tijdelijke dictaturen, terwijl 't ook tijdens hun regering niet aan pogingen tot omverwerping van hun gezag ontbrak.

Interessant, in verband met de parallel met het heden, is, dat in 1907, juist als nu 'n bevrijdingsleger, dat was opgesteld in de buurstaten van Guatemala, en dat voor een belangrijk deel uit om politieke redenen gevluchte Guatemalanen bestond, het land binnen viel. Het stond onder bevel van Manuel Barrios, een vroegere president. Tijdens de hier op volgende burgeroorlog grepen de Verenigde Staten in en Guatemala werd gedwongen Amerikaanse arbitrage te aanvaarden.

De Amerikaanse invloed in Guatemala is trouwens steeds groot geweest, hetgeen mede verband houdt met de economische positie van het land. Van de hoofdproducten: koffie, bananen en suiker, en daarnaast tropische vruchten en rubber, ging tot voor enkele jaren aanzienlijk meer dan 75 pct. naar de Verenigde Staten. Ook van de import — Guatemala heeft weinig industrie en dus grote behoefte aan fabrieksproducten — komt het leeuwendeel uit het land van Uncle Sam. In het bijzonder de door haar plantages ook in andere Zuid-Amerikaanse landen bekende United Fruit Company heeft grote belangen in Guatemala. Vooral in de kustgebieden bezit zij enorme plantages en fabrieken voor 't inblikken en verwerken van tropische vruchten. De blinkend wit geschilderde koelschepen van dit machtige concern zijn vaste gasten in Puerto Barrios en Livingston, de Caraïbische havens, en in San José, de Pacifische stapelplaats van Guatemala.

Aanspraken op Brits-Honduras.

In 1944 kreeg Guatemala een nieuwe, democratische staatsregeling. Maar ook nu bleef 't land roerig. Het haalde zich het ongenoegen van Engeland op de hals, door aanspraken te doen gelden op Brits Honduras, een brede en zeer vruchtbare kuststrook, die in het Noorden aan Mexico grenst en die het gehele Noorden van Guatemala afgrendelt van de Caraïbische Zee. Ook achter pogingen van zekere groepen in Brits-Honduras, dat door een strook Guatemalaans kustgebied van de onafhankelijke republiek Honduras wordt gescheiden, vermoedden velen de hand van politici uit Guatemala.

De laatste tijd had Guatemala een sterk links georiënteerde regering, welker politiek door de Ver. Staten en door de overige staten van Midden-Amerika met toenemende ongerustheid werd gevolgd. De aankoop door Guatemala van wapens in communistische landen van Oost-Europa deed deze ongerustheid nog toenemen en is waarschijnlijk de aanleiding geweest voor de inval van uitgeweken Guatemalaanse politici en hun bevrijdingsleger in de Noordelijkste der Centraal-Amerikaanse republieken.

Vooral de laatste tientallen jaren trok Guatemala veel buitenlands tourisme. Het land is rijk aan natuurschoon en de op de centrale hoogvlakte (1480 meter boven de zee) gelegen hoofdstad Guatemala City, met haar bonte marktdrukte en fraaie oude gebouwen, is 'n bezoek overwaard. Merkwaardig is het overigens, dat Guatemala City in haar geschiedenis reeds drie maal herbouwd is. De eerste hoofdstad van het land, eveneens Guatemala geheten, werd in 1541 door 'n watervloed, afkomstig uit de Vulcan del Aqua, verwoest. Men bouwde 10 kilometer verder een nieuwe stad, maar ook deze nieuwe hoofdstad viel, in 1773, in puin, ditmaal door een aardbeving. Een derde hoofdstad werd 40 km. verder gebouwd, maar ook deze werd, in 1918, grotendeels verwoest. Ditmaal echter werd zij op dezelfde plaats opgebouwd, welk werk in 1926 voltooid was. Tot de fraaiste gebouwen behoren, behalve enkele oude kerken, de San Carlos di Borromeo Universiteit die reeds in 1678 werd opgericht.

Mogelijk zal spoedig de tijd komen, dat touristen weer zonder levensgevaar Guatemala kunnen bereizen, en zich dan ook kunnen verlustigen in de aanblik van de Quetzal, de bergvogel, die Guatemala tot zijn nationaal embleem heeft gekozen

Bergmeer in Centraal-Guatemala.

Basicoetiplan nog in behandeling

Oranjestad. — Zaterdag meldden wij, dat wij uit betrouwbare bron hadden vernomen, dat de heer Ch. Neme het Basicoetiplan had opgegeven. Deze bron is zonder enige twijfel betrouwbaar, doch wij zijn wat te haastig geweest met de publicatie. De besprekingen zijn momenteel nog gaande en er zijn nog geen beslissingen genomen.

„Honors day" van de Lago-school

VERDIENSTELIJKE LEERLINGEN KREGEN ONDERSCHEIDINGEN

S. Nicolas. — Tijdens de op 21 Juni j.l. voor de eerste maal gehouden jaarlijkse Honors Day", reikte de Lago Vocational School aan ruim 100 leerlingen voorwerpen uit ter herinnering aan de verschillende activiteiten binnen en buiten het verband van hun leerplan.

De plechtigheden werden gehouden op de plaats waar de leerlingen hun middaguur doorbrengen. De spreker was de heer J.V. Friel, Industrial Relations manager.

Deze voorwerpen koperen sleutels, gereedschappen, boeken enz. werden uitgereikt aan korfbalspelers, volleybalspelers, uitblinkers op het gebied van de athletiek, veiligheidstoezichthouders, leden van de leerlingenraad, leden van de redactie van het schoolblad, verzorgers der orde in huishouding, leden van de zangclub, vakleerlingen enz.

Zeven oudere en negen jongere korfbalspelers, alsmede 10 jongere volleybalspelers ontvingen koperen sleutels. Deze jongens vertegenwoordigden de school in de competities van de Arubaanse School-Athletiekbond.

Zes jongens werden door hun klasgenoten tot de beste athleten van het schooljaar uitgeroepen. De leerlingen in het derde leerjaar kozen Bernard Geerman en Carl Lejuez; die van het tweede leerjaar kozen Casper Boekhouders bij het Veiligheidsprogramma het eerste leerjaar kozen Mario Haarden en Rafael Croes.

Negentien jongens, die als toezichthouders bij het Veiligheidsprogramma dienst deden, ontvingen eveneens koperen sleutels, zo ook 12 leden van de leerlingenraad, 12 leden van de redactie van het schoolblad, 12 jongens die zorgden voor de ordelijke huishouding op school en 40 leden van de zangclub.

Gereedschap voor houtbewerking werd als prijs uitgereikt aan drie leerlingen van het eerste leerjaar, die uitblonken door hun uitmuntend nijverheidswerk. Dit waren Hendrik Leo, Constancio Gomez en Mariano Croes. Verder ontvingen Juan van der Linden, Cecilio Ras en Francis van der Linden eervolle vermelding voor de door hen in de werkplaats vervaardigde voorwerpen.

Deze school, die geen „Verzilver Uw Ideeen" programma kent, heeft echter wel een „suggestion box". Adaison Herms en Regino Troop ontvingen ieder een boek als beloning voor de door hen gedane suggesties, welke als de beste van de gedurende het schooljaar ingediende voorstellen werden beoordeeld.

De winnaars van de wedstrijd die gedurende het tweede semester in het spellen in de Engelse taal werd gehouden, ontvingen als prijs een woordenboek. Zij moesten 450 woorden spellen, waarvan Rosindo Geerman er 448 goed spelde en daardoor de eerste prijs won; Bertrando de Cuba was nummer twee met 445 en Cecilio Bas was nummer drie met 442 goed gespelde woorden.

Carl Lejuez, voorzitter van de leerlingenraad, en Casper Boekhoudt deelden met ieder vijf prijzen de eer van het behalen van het grootste aantal prijzen.

Lago schenkt bijdrage voor Brasil Kerk

San Nicolas. — Als bijdrage ter voltooiing van een nieuwe kerk te Brasil, verhandelde de Lago onlangs een bedrag van Fl. 25.000 aan de Eerwaarde P.D. Grove, O.P., de energieke pastoor van de parochie Brasil en de drijfkracht achter de verwezenlijking van dit bouwproject.

De naam van deze nieuwe kerk zal Christus Koning Kerk zijn en zij in Brasil dicht bij de hoofdweg van St. Nicolaas naar Oranjestad worden gebouwd op de plaats waar Pastoor Grove thans een kleine school leidt. Dit kleine schoolgebouw wordt thans als kerk gebruikt. Het is te klein om de hele parochie te kunnen verzorgen.

Daarom werkt Pastoor Grove dag en nacht aan de voltooiing van een behoorlijke kerkgebouw voor zijn parochianen.

Het wordt een kerk met 550 zitplaatsen. Bovenop de klokkentoren komt een groot Christusbeeld.

Loterij uitslagen

Oranjestad. — De uitslag van de gehouden trekking van de loterij van Trappers is als volgt:

1) Studebaker nr 1998; 2) IJskast nr 3240; 3) Radio nr 2484; 4) Wasmachine nr 3509; 5) Eetkamerset nr 2371 en 6) Typewriter nr 3598.

Aanbesteding

Oranjestad. — De uitslag van de gehouden aanbesteding voor het bouwen van een 7-klassige R.K. Meisjesschool voor G.L.O.B. te San Nicolas, is als volgt: **fa Montener** *f* 83.333,—, **Bohama** *f* 113.320,—, **Bouw Mij Aruba** *f* 119.800,— en **Ortiz & Gonzales** *f* 125.850,—.

ATOMIC HEEFT LEIDING IN DE A-KLASSE

Oranjestad. — Het is een enthousiast en zeer goed spelend Atomic gisteravond in het Wilhelminastadion gelukt in de eerste helft van de strijd met drie doelpunten de grondslag te leggen voor een overwinning op R.C.A. en de leiding te nemen in de Hoofdklasse. Gedurende de eerste helft was Atomic met een mooi open aanvalsspel R.C.A. de baas. De rood wit blauwen begingen de fout om tegen dat openspel een kort en door het midden gespeeld spel te plaatsen terwijl tevens ook te veel over de breedte gespeeld werd. De tweede helft was R.C.A. het meest in de aanval, doch verder dan een doelpunt van de voet van Gonzalez hebben zij het niet kunnen brengen.

Onmiddellijk na het beginsignaal van scheidsrechter Schenker ondernam Atomic een aanval op het R. C. A. doel dat Loli moest verdedigen. Toen deze aanval op Kelkboom stootte, zette deze zijn voorhoede aan het werk. Gonzalez schoot echter naast. Een kopbal van de kleine Atomic linksbinnen Fong werd door Lolli onschadelijk gemaakt. Atomic ondernam daarna enige snelle open aanvallen op het R.C.A. doel en na tien minuten spelen, toen back Kelly niet snel genoeg reageerde op de aanval van Martinez, had deze juist de tijd keeper Lolli te verrassen. 1—0 voor Atomic. De R.C.A. voorhoede bleef haar tekorte spel spelen. De kleine Chirino deed zijn best maar bleek niet voldoende tegen de zwaardere Atomicers opgewassen terwijl Jacobbsb niet op dreef kon komen. Nadt Gonzalez na een der door het midden opgezette aanvallen een kans kreeg, schoot hij naast. De middenvoor de Palm vergrootte na ongeveer 20 minuten de Atomicvoorsprong door snel tussen de R. C. A. defensie te glippen en keeper Lolli met een haard schot geen kans te geven. 2 — 0 voor Atomic. Wel kwam R.C.A. wat meer in de aanval maar het tekorte spel bleek onvoldoende productief te zijn. Na ongeveer een half uur spelen dook keeper Lolli de door Peeters ingeschoten bal heen en het was 3—0. Ofschoon de rood wit blauwen nog trachten voor het verstrijken van de eerste helft deze achterstand te verkleinen, het mocht niet gelukken en de rust ging in met een 3—0 voorsprong voor Atomic.

Na de hervatting liep het toen Helder de middenhalfplaats weer had ingenomen, in de R.C.A. gelederen iets beter. Het korte spel bleef gehandhaafd en keer na keer kon de Atomicdefensie wegwerken. Wel bracht Gonzalez na ongeveer 10 minuten spelen de achterstand tot 3 — 1 terug, maar verder hebben de R. C. Aers het niet kunnen brengen. Scheidsrechter Schenker nam gedurende deze wedstrijd enige minder juiste beslissingen, maar tot een goed einde te brengen. De R. C. A. druk op de Atomicveste leed verder zijn best deze wedstrijd verde geen doelpunten op en het einde kwam met een 3—1 overwinning voor Atomic, waardoor deze club de leiding in de Hoofdklasse heeft genomen.

New York. — De vrouw van een New Yorkse bokser heeft dezer dagen echtscheiding geëist en verkregen, op het motief, dat haar man in geen 15 jaar in het bad was geweest.

CURACAO

Lezing dr Flachs

Willemstad. — Het bestuur van de C.C.C. heeft dr Flachs bereid gevonden om op Dinsdag 13 Juli voor de leden van de C.C.C. een causerie te houden, getiteld: „Diepzee-duiken en Onderwater-fotografie". Tevens wordt een aantal kleurenslides geprojecteerd.

De heer dr ir Flachs heeft een goede naam op het gebied van de onderwater-fotografie en het is dan ook onnodig deze causerie verder aan te bevelen, immers „Goede wijn behoeft geen krans".

In verband met de zaalruimte zal er geen introductie van buitenstaanders kunnen worden toegestaan. De aanvang is gesteld op 20 uur.

Persoonlijke overwegingen

Willemstad. — Zaterdag betreurden wij het heengaan van de heer P. van Nieuwenhuizen, Chef van de Luchtverkeersbeveiliging Hato, die op 7 Augustus as. zijn ontslag als zodanig heeft aangevraagd. Wij vernemen, dat dit ontslag niet werd aangevraagd op grond van minder vlotte ambtelijke verstandhoudingen, slechts persoonlijke overwegingen hebben de heer Van Nieuwenhuizen geleid bij het nemen van zijn beslissing.

Journaal van de Mobiele Brigade

De Mobiele Brigade presenteerde gisteren zes processen-verbaal, gaf twee waarschuwingen, verleende acht maal assistenties en behandelde twee lichte aanrijdingen.

Moeilijkheden met dochter

Op Buena Vista trad de M.B. op in een ontstane ruzie tussen moeder en dochter. Dochterlief slenterde te veel op straat en wilde gistermorgen weer gaan „wandelen", met een vriendin. Moeder onderhield haar dochter hierover, doch dit beviel het meisjes niet en zij gaf haar moeder enige klappen. Daar de gemoederen nogal verhit waren, bracht de patrouille van de M.B. het meisje naar de Centrale Post, waar zij is onderhouden en later naar huis is gezonden. Haar vader is aangezegd om een oogje in het zeil te houden om zijn dochter in de goede banen te houden.

Met eigen middelen

Een brandmelding kwam binnen van de Werfstraat. Aldaar was een kerosinestoof omgevallen. Het vuur vrat zich reeds een weg door het huis. De brandweer behoefde echter niet te helpen, daar de bewoner met eigen middelen de brand bluste.

Burenruzie met beledigingen

Steenrijk heeft gisteren een burenruzie beleefd, die de gemoederen van twee buurtjes zo verhitte, dat deze beledigingen naar elkaars hoofd slingerden. Zij wensten hierover aangifte te doen.

Over balustrade geduwd

Bar Paraiso op de F. D. Rooseveltweg, stond gisteren in de publieke belangstelling, toen politiehulp werd ingeroepen voor een man, die zich ziek gevoelde. De M.B. constateerde, dat bedoelde man inderdaad ziek was en riep dr Nassy. Deze gelastte opneming in het hospitaal. Daar aan het licht trad, dat de man over een balustrade van ongeveer 2 meter geduwd is, heeft de recherche het onderzoek ter hand genomen.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 10 in en 8 uit; tankschepen 10 in en 14 uit; zeilschepen 2 in en 7 uit. Passagiers landend 4, vertrokken 14 en doorgaand 246.

Hato: Vliegtuigen 15 in en 12 uit. Passagiers landend 93, vertrokken 48 en doorgaand 68.

Los Angeles van Carthagena naar Antwerpen, *Seefahrer* van Aruba, *Reinbek* van Amsterdam naar Carthagena, *Portland* van Antwerpen naar Carthagena, *Quadriga* van Bremerhaven naar La Guaira, *Viandra* van Montreal naar La Guaira, *Santa Paula* van New York naar La Guaira, *Astrid Bakker* van Antwerpen naar Kanaalzone.

Het K.L.M.-vliegtuig, dat Maandag uit Curaçao vertrok, landde Dinsdag om 16.00 uur te Amsterdam. De machine, vertrokken dezelfde Maandag, landde Dinsdag om 18.33 uur te Amsterdam, terwijl een derde machine vertrokken Maandag van Curaçao, hedenochtend om 01.44 op Schiphol arriveerde. De machine, die Maandag uit Amsterdam vertrok, landde om 23.16 uur gisteravond op de Dr. Albert Plesman Luchthaven.

Vervolg Curaçaos nieuws doorlezen naar pag. 6

Nieuw schip voor Shell in Venezuela

's Gravenhage. — De Koninklijke Shell heeft bij de scheepswerf en machinefabriek H. de Haas te Maassluis een order geplaatst voor een „Aquavion", bestemd voor de Shell in Venezuela. Het principe is een vinding van twee Zweedse ingenieurs en berust op het beginsel, dat de boot zich in de vaart deels uit het water verheft en dan wordt gestabiliseerd door twee korte vleugels. Zij ondervindt daarvoor veel geringere weerstand van het water dan een normaal schip. Zij bereikt daardoor een hogere snelheid met grote daling van het brandstofverbruik. Met twee krachtige motoren haalt het schip een kruissnelheid van 56 km per uur en kan 27 personen vervoeren. Het schip zal vermoedelijk in het voorjaar van 1955 zijn eerste proefvaart maken.

Heden bereikte ons het droevig bericht, dat de Hoog Eerw. Pater

Emanuel Suarez,

Generaal van de Orde der Dominicanen, door een tragisch ongeval om het leven is gekomen.

Namens de Paters Dominicanen van de Nederlandse Antillen
Pater L. v. ROOY
Vicaris

Frankrijks nieuwe man: PIERRE MENDÈS-FRANCE

Advocaat, parlementslid, gevangene, oorlogsvlieger, econoom, oppositie-leider en thans: minister-president

(Van een medewerker.

De Franse politiek kent nacht noch dag. Beslissingen worden op elk uur, ook het meest ongebruikelijke, genomen, en daarom baarde het bij de Parijzenaars, die in de nacht van 18 op 19 Juni het Elysée passeerden, nauwelijks opzien, dat de vensters van het grijze paleis der Franse presidenten tot zeer laat verlicht bleven. Ook toen, tussen drie en vier uur in de ochtend (in het Westen werd de lucht boven de eindeloze huizenzee van Parijs reeds licht), een auto voorreed en een dame en een heer het Elysée binnen gingen, trok dat nauwelijks de aandacht. Maar voor de vermoeid uitziende bezoeker, die, aan de zijde van zijn echtgenote, door gangen met dikke lopers en zalen met kristallen kroonluchters naar het werkvertrek van president René Coty werd geleid, was dit ogenblik één der grootste en belangrijkste in zijn leven. Want de 47-jarige Pierre Mendès-France, die de president kwam mededelen, dat het parlement zo even zijn candidatuur voor het minister-presidentschap had goedgekeurd, heeft er met hartstocht en met aanwending van al zijn brillante gaven van verstand en geest, naar gestreefd premier van Frankrijk te worden. Niet, of niet-alleen, uit persoonlijke eerzucht, maar omdat hij meent een weg te weten om Frankrijk uit zijn moeilijkheden te redden.

Pierre Mendès-France.

WEET HIJ EEN WEG VOOR FRANKRIJKS MOEILIJKHEDEN?

Die moeilijkheden zijn, ook de grootste bewonderaars van Frankrijk en de Franse geest zijn het daar over eens, formidabel. Ze liggen op binnenlands en op buitenlands gebied, en ze wortelen in een situatie, die langzaam is gegroeid en die men met één woord kan omschrijven: onmacht. Onmacht om de brandende economische problemen in het binnenland op te lossen. Ook al hebben de regeringen van Pinay en Laniel de wedloop tussen lonen en prijzen enigszins tot staan kunnen brengen, de economische situatie is nog steeds verre van gunstig en de productie te gering. Onmacht ook om in het buitenland orde op zaken te stellen: in Indo-China aarzelt men tussen oorlog en vrede, in Frans Marokko en Frans Tunis gist het en zelfs in de Franse enclaves in India is het onrustig.

Eigenlijk ziet Frankrijk reeds sinds het eind van de laatste oorlog uit naar een sterke man, die, met volledig behoud van de democratische vrijheden en het parlementaire stelsel, met vaste hand het Franse schip van staat door de klippen, die het aan alle zijden omringen, kan sturen en tegelijk in het vaartuig gezonde verhoudingen kan herstellen. Generaal de Gaulle heeft zijn kans gehad, maar hij stuitte op het felle wantrouwen van bijna alle parlementaire partijen. Pinay, de Zuid-Franse burgemeester en leerlooier, leek, enige jaren geleden, aardig op weg Frankrijk weer op de been te brengen, maar parlementaire naijver en de vrees, dat de Verenigde Staten te veel invloed uitoefenden op zijn kabinet, brachten ook hem ten val.

Een nieuwe rijzende ster

Intussen rees de ster van een nieuwe figuur, een — voor Franse verhoudingen — nog zeer jonge parlementariër van radicalen huize: Pierre Mendès-France. Men wist, dat deze hard-werkende advocaat en econoom geheel eigen opvattingen huldigde over de wijze, waarop hij Frankrijk weer gezond zou willen maken. Hoewel hij geen enkele poging deed, om zich populair te maken — hij is moeilijk te benaderen, verschijnt zelden in salons en weigerde zich aan het hoofd te stellen van hier en daar in Frankrijk geformeerde „Clubs Mendès-France", die daarop weer werden ontbonden — groeide zijn aanhang gestadig, vooral onder de jongeren.

Een jaar geleden, op 5 Juni 1953, wees de toenmalige president Auriol hem aan als kabinets-formateur. Hij hield een grote rede voor het parlement, waarin hij zijn hervormingsplannen ontvouwde, maar hij kreeg 13 stemmen te weinig om het tot premier te brengen.

Thans, na de val van de reeds lang onpopulaire regering-Laniel, kreeg hij zijn tweede kans. De eerste candidaat, die de nieuwe president René Coty in de eerste kabinetscrisis van zijn regeringsperiode aanwees, was Pierre Mendès-France. Terwijl zijn echtgenote — een Egyptische, die bekend staat als een uiterst bekwaam schilderes — gespannen toekeek, brachten de afgevaardigden één voor één hun stem uit. Kort daarop deelde het bureau van de Kamer mede, dat het parlement achter Pierre Mendès-France stond....

Wie is nu de man, wiens aanwijzing tot minister-president veel sterker de aandacht trekt, dan in het verleden die van één van zijn vele voorgangers?

De loopbaan van Pierre Mendès-France is typisch voor die van een brillant en vaderlandlievend vertegenwoordiger van zijn generatie. Zijn vader — Pierre Mendès-France stamt uit een Israëlietische familie — is een welgesteld zakenman. Hij liet zijn begaafde zoon Pierre studeren en even in de twintig deed de huidige minister-president zijn doctoraal examen rechten. Hij was daarmee Frankrijks jongste advocaat.

Een snor om ouder te lijken......

Enige jaren later vestigde Pierre Mendès-France een nieuw „record". Nauwelijks 25 jaar oud had hij zich candidaat gesteld voor het parlement. Zijn tegenstander in zijn Normandische kiesdistrict was een oude, doorgewinterde politicus, maar Mendès-France won, en werd daarmee Frankrijks jongste parlementslid. Om zijn jeugdige leeftijd te verbergen liet hij, in deze eerste jaren van zijn politieke loopbaan, zijn snor staan....

In de Kamer van Afgevaardigden trokken zijn gaven — hij bleek een brillant redenaar, met een uitgesproken voorkeur voor financiële en economische onderwerpen — al spoedig de aandacht. In 1938 werd hij onderstaatssecretaris van financiën. Maar de oorlog maakte voorlopig een einde aan zijn politieke loopbaan. In 1939 diende hij als luitenant-waarnemer bij de Franse luchtmacht in Syrië, maar toen de Duitsers, in de Meidagen van 1940, Frankrijk binnenvielen, vertoefde hij in Frankrijk.

Oorlogsvlieger

Na de capitulatie van Frankrijk vluchtte hij met een aantal parlementsleden naar Afrika. In Casablanca werd hij door aanhangers van de regering-Pétain gearresteerd. Gevankelijk bracht men hem naar Parijs terug, waar hij in een gevangenis werd opgesloten. Maar Mendès-France zou niet lang gevangen zijn. Na een zorgvuldige voorbereiding wist hij te vluchten, zoals hij later vertelde, om, na veel omzwervingen, Engeland te bereiken.

De Gaulle bood hem een post aan in zijn vrije Franse regering, maar Mendès-France weigerde. Hij voegde zich bij het van Engeland uit opererende Franse luchtwapen en nam aan tal van aanvalsvluchten boven Europa deel. Eerst eind 1943 trad hij toe tot het bewind van De Gaulle, als specialist voor economische zaken.

Mendès-France vertegenwoordigde Frankrijk op de economische conferentie van Bretton Woods en was, na de bevrijding van Frankrijk, enige tijd minister. Maar het parlement wenste hem niet de armslag te geven, die hij meende nodig te hebben om Frankrijk financieel en economisch weer op de been te brengen. Hij trad af en vergenoegde zich met zijn zetel in het parlement en zijn practijk als advocaat.

Consequentie kan niemand hem ontzeggen: Ondanks het feit, dat hij als één van de voornaamste financieel-economische experts van de Kamer geldt, heeft hij steeds geweigerd in één der vele elkaar opvolgende Franse kabinetten als minister op te treden. Alleen als minister-president gelooft hij de voorwaarden te kunnen scheppen, die doorvoering van zijn hervormingsplannen mogelijk zullen maken.

Of Pierre Mendès-France — premier geworden — de tijd zal krijgen zijn zin door te zetten? Het zal vóór alles afhangen van de vraag, of hij Frankrijks moeilijkheid nummer één: de Indo-Chinese kwestie, zal weten op te lossen.

AGENDA

WEST-END: „Big Store" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Seminole" en optreden Mexicaans Jongenskoor 20 uur.

ROXY: „Her adventurous night" 19 en 21 uur.

REX: „Paula" 20 uur.

ROYAL: „Por el mismo camino" 20 uur.

CARIBE: „Saratoga Trunk" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Way of a Gaucho" 20 uur.

J.P.F.-CLUB: Poppentheater met „De baard van Dagobert, „De schrandere dief" en „Capriccio" 20.15 uur.

RIFSTADION: Voetbal Millonarios — Curaçao 20 uur.

GOUVERNEMENTSHUIS: Receptie t.g.v. bezoek Colombiaanse fregatten 20.30 uur.

APOTHEKEN:

De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen door *Botica Caribe*, de Ruyterkade 43a: tel. 2777 en *Botica Americana*, Breedestraat 159 (O.) tel. 3636.

WIT GELE KRUIS.

De nachtdienst van het Wit Gele Kruis wordt waargenomen door zuster van Achtmaal, Nieuwindstraat 22 a; tel. 3773.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m)

17.30 Muzikale uitzending voor de jeugd in het Papiament
17.50 Gramophoonplaten.
18.05 Cumpleanos Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan.
19.00 Boletin di noticia.
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.00 Conjunto-avond
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Klassieke muziek
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Week-end films
19.50 Met de jarigen in de lucht
20.15 Wij vliegen en landen op....
20.30 Gevarieerd programma
21.00 Dansmuziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

17.30 Opening
17.33 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.15 Muziekschool
20.30 Speciaal programma van PJA-5
21.30 Sluiting.

AVROS (19 m)

17.00 Voor onze kinderen.
17.15 Vrolijke programma.
17.45 Tuborg Bier
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen op de Antillen.
18.45 Nieuws.
19.00 Advertenties
19.15 Klasiek concert.
20.45 Nieuws
21.30 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307
Van 01.30 — 05.30 B. J. Lubbers tel. 2928.

Personeel afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 3 Juli 12.00 J. v. d. Oever, Hotel N. P. tel. 3381 — 2844
B. g. g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
M. K. A. v. Kicken, Hotel Negropont tel. 2843, 44

C. S. M

Rederij:

G. de Rooy tel. 2076

Scheepsagentschap
08.00 — 23.00 kantoor Tel. 2458 2551
van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 08.00 E v. d. Werf tel. 3101.

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245.

THEATER-ASIENTO: „The Vanquished". Toegang boven 16 jaar.

CURACAO

Het wordt menens.

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — De komst van de Nederlandse voetballers naar de West heeft in sportkringen tot nog toe veel sensatie weten te verwekken en naar aanleiding hiervan ontstonden vele vragen, zoals o.a.: Komt men werkelijk met het Nederlandse elftal of met een gewone combinatie van enkele goede spelers? Deze vraag werd ons maar al te dikwijls gesteld en steeds moest er geantwoord worden, dat men het Nederlandse elftal beloofd heeft, en dat het waarschijnlijk ook op zijn sterkst zal uitkomen. Doch men twijfelde nog steeds hieraan, totdat een dezer dagen de „Amigoe" de achttien spelers (de negentiende wordt alsnog aangewezen) officieel bekend maakte.

Als men het lijstje goed bekijkt, dan komt men tot de overtuiging, dat de spelers werkelijk deel uitmaken van het Nederlandse elftal en dat de wedstrijden, die op 25 en 29 Juli as. gespeeld worden, gaan tussen het **Nederlandse elftal** en het **Curaçaose elftal.**

De voetbalenthousiasten hebben tot nog toe slechts één wedstrijd van het Curaçaose elftal na de aanvang der training onder de kundige leiding van trainer Da Cunha gezien. Eenieder, die met ons voetbal medeleeft, moet gezien hebben, dat onze jongens wat betreft balcontrôle en lenigheid, er zeker op vooruit zijn gegaan en dat vooral de achterhoede een zeer hechte muur vormt tegen vijandelijke aanvallen. De voorlinie is evenmin slecht te noemen, doch beter plaatsen en afwerken en minder slordigheid zou het elftal zeker ten goede komen; het individueel spel om maar doelpunten te maken, is af te raden.

Wij staan nu ongeveer een kleine maand vóór de ontmoeting met het Nederlandse elftal; de spelers dienen zoveel mogelijk te trainen en zich terdege voor te bereiden op de komende ontmoeting. Het voetbalpubliek raden wij aan zoveel mogelijk belangstelling te blijven tonen voor de verrichtingen van onze jongens door het bijwonen der wedstrijden en stuit vooral afbrekende critiek, indien een of ander speler een fout begaat. Het gaat hier immers om de voetbalfaam van Curaçao en niet om een of ander club.

Wij voegen daarom de daad bij het woord en komen hedenavond onze jongens aanmoedigen in hun tweede wedstrijd tegen Millonarios.

Voor de zoveelste keer

Willemstad. — Reeds enkele malen is er ingebroken bij Galmeyer op de Schottegatweg. Gisteren is er weer een bezoeker geweest, die een ruit vernielde en inklom. Er wordt een klein geldsbedrag vermist. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

VAN DE HANDEL

Rexona-zeep

Van de firma. Morris E. Curiel & Sons Inc. ontvangen wij een stukje Rexona. De naam zegt onze lezers misschien niet veel, maar het is een schoonheidszeep speciaal voor dames de enigste die Cadyl bevat. Daar de dames er altijd aantrekkelijk uit willen zien, hebben wij Tante Corry, van onze kinderkrant verzocht het heerlijk ruikende product eens te proberen. En waarschijnlijk, zij is er over tevreden. Wij weten allen, dat een frisse natuurlijke charme van de gezonde huid het aantrekkelijkst is. Dat beweert Tante Corry tenminste ook. Naar alle waarschijnlijkheid is het meest eenvoudigste en plezierigste middel, om de huid gezond te houden, het gebruik van Rexona toiletzeep.

Cadyl is een geurende combinatie van vijf verschillende tonica en verzachtende huidolien, die zijn uitgezocht als een stimulans voor de huid. Koopt dus eens een stukje Rexona zeep en probeert het. De resultaten merkt de gebruikster direct. Men vertelde ons dat deze bijzondere zeep niets duurder is dan andere merken.

Van de Rechtbank

Verleende geen voorrang

Willemstad. — Twee personenauto's hebben gisteren flinke schade opgelopen, toen een van hen aan de ander geen voorrang verleende op het kruispunt Fokkerweg—Schottegatweg (O). De verkeersafdeling „behandelde" verder enkele dronken chauffeurs, die een test ondergingen.

Een klap; schedelbasisfractuur

Willemstad. — Voor het Gerecht in Eerste Aanleg stond hedenochtend W.P.E. terecht, die veroordeeld is voor mishandeling, zwaar lichamelijk letsel ten gevolge hebbende. E. had dronken de persoon W.J.v.d.B. een behoorlijke klap tegen het hoofd gegeven, waardoor v.d.B. een schedelbasisfractuur opliep. De Officier van Justitie hield rekening met de omstandigheden, waaronder de mishandeling gebeurde en eiste 4 maanden gevangenisstraf. De rechter vonniste E. tot 3 maanden gevangenisstraf.

Messensteker veroordeeld

Willemstad. — Echtgenoot M. merkte al enige tijd, dat er iets aan de hand was. Op een avond kwam hij pletseling thuis en ontdekte, dat vrouwlief „visite" had. De bezoeker trachtte in het donker te ontsnappen, doch geraakte in gevecht met de echtgenoot. Met een mes bewerkte hij deze. De Officier van Justitie eiste 7, de rechter vonniste de „bezoeker" D.H.F.L tot 6 maanden.

Zware jongen weer voor

Willemstad. — Hij steelt en maakt zijn geld op in Campo. Hiermede wordt bedoeld E.L.L., die in 1947 een jaar „zat", in 1948 acht maanden, in 1950 weer een jaar en nu 6 maanden gaat zitten. De eis was 8 maanden. L. pleegt steeds diefstal onder verzwarende omstandigheden d.m.v. brak. Hij gaat nu weer „uitrusten".

Uitbreker-dief weer in de „lik"

Willemstad. — H.M.V. kan het in het Gouvernements Opvoedingsgesticht niet uithouden. Hij breekt steeds uit en gaat dan stelen. Een keer heeft hij reeds acht maanden gezeten, nu gaat hij weer voor zes maanden de „bak" in. De uitspraak was conform de eis.

Twee jaar en drie maanden voor Ponce

Willemstad. — De rechter in het Grecht in Eerste Aaneg, mr Fikkert, heeft hedenochtend uitspraak gedaan in de zaak-Ponce. Gelijk wij reeds meldden, is tegen Ponce drie jaar gevangenisstraf geëist. De rechter veroordeelde Ponce tot een gevangenisstraf van twee jaar en drie maanden, met aftrek van preventief. Beklaagde zit reeds vanaf 27 Maart jl. wegens malversatie in dienstbetrekking, gepleegd bij de fa Morris E. Curiel & Sons. Inc.

Beursberichten van Caracas

Caracas. — De koersnoteringen van de beurs te Caracas luidden:

Electricidad Caracas 1	170.—
Envases Venezolanos	130
Venezolano Cemento	241.—
Ceranese pref.	300
Avenida Bolivar (1ste Em)	95
Avenida Bolivar (5de Em)	85

Koersnoteringen opgegeven door Maduro & Curielsbank.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — Na het herstel van de laatste dagen trad er gisteren op de NY-effectenbeurs een reactie in, waarbij vooral DuPont zwak was. Bij het verdere verloop kon een herstel intreden, doch sporen bleven gedrukt. De markt sloot onregelmatig met koersstijgingen en dalingen tot 1 dollar.

Aantal verhandelde fondsen 1200; hoger 464; lager 440; onveranderd 296; aandelenomzet 2.580.000; obligatieomzet $ 5.020.000.

American Tel and Tel	167 1 4
Anaconda	38
Bethlehem Steel	70 3 8
Dupont de Nemours	137 1 2
General Electric	47 3 8
General Motors	73 3 4
Int. Tel and Tel.	18 3 4
Shell Oil	47
Standard Oil of New Jersey	87
U.S. Steel	49 1 8

WEEK UIT NAAR BONAIRE

WILLEMSTAD. — Op verzoek van de Willemstadse recherche is op Bonaire aangehouden de op Bonaire geboren, P.V.E. Deze knaap wordt ervan verdacht door middel van inklimming een geldsbedrag te hebben gestolen van fl. 150.— van A.C.M. Bij zijn ondervraging bekende E.

Caracas. — Dezer dagen heeft de heer O.F. baron Bentick, de Nederlandse zaakgelastigde te Caracas, de versierselen van ridder in de orde van Oranje-Nassau uitgereikt aan de heer Christiaan Bakker, directeur van de K.L.M. in Venezuela, wegens zijn jarenlang pionierswerk op luchtvaartgebied in genoemd land. De heer Bakker verblijft al meer dan 25 jaar in Venezuela en verkreeg sinds enige tijd de Venezolaanse nationaliteit.

Zeven weken in de Sovjet-Unie (II)

Gedurende gehele reis grote bewegingsvrijheid

In 1932 heb ik mijn eerste reis naar de Sovjet-Unie gemaakt. Bij mijn terugkeer deed ik mijn vrienden verbaasd staan door hun te vertellen, dat ik ongehinderd had kunnen wandelen door de straten van Leningrad, Moskou, Kharkhov, Kiev en Dnjepostrov. Zal ik deze keer mijn lezers kunnen verbazen door te schrijven, dat ik in 1953 een nog grotere vrijheid heb genoten; dat ik heb kunnen gaan naar plaatsen, die mij belang inboezemden, dat ik heb kunnen zien, wat ik verlangde te zien en dat ik overal heb kunnen doordringen, waar ik wilde binnen treden? Zonder twijfel, want het is maar al te waar, dat de Sovjet-Unie na de oorlog tot de dood van Stalin vrijwel geheel verscholen was achter geheimzinnigheid en gesloten deuren. Om er binnen te komen moest men het rode insigne tonen of profiteren van een uitzonderlijke samenloop van omstandigheden; en zelfs als men zich in de Sovjet-Unie bevond, was men meestal opgesloten binnen een stad, slachtoffer van de regie der officiële gidsen. Zelfs het reizen van de diplomaten was aan bepalingen onderhevig. Er was geen sprake van, dat men zich verder dan vijftig kilometer van Moskou kon verwijderen. En deze strengheid werd slechts getemperd door de mogelijkheid drie excursies te maken.

Onder bewaking

Men kon zich naar Zagorsk begeven, het oude centrum van de Russische godsdienst, een uitzonderlijk complex van kloosters en kloosterscholen, in zekere zin vergelijkbaar met de berg Athos; men kon ook naar Yasnaïapoliana gaan, waar Leo Tolstoï leefde en stierf; zo waren ook de vier en twintig kilometer van de weg van Moskou naar Klin, waar de herinnering aan Tschaikowsky voortleeft, „vrij". Bovendien konden de diplomaten zich naar Leningrad, Tiflis en Odessa begeven.

Heden ten dage zijn er bijna geen grenzen meer binnen de Sovjet-Unie. Slechts een paar verboden gebieden — langs de grenzen tot een diepte van 25 kilometer, aan de voet van het Oeralgebergte, aan de grenzen van de Siberische Taïga en tegenover Japan, blijven gesloten en ontoegankelijk.

De luchthaven van Leningrad is net zo geworden als alle andere luchthavens. Men stapt uit het vliegtuig, passeert de douane en.... men gaat zijns weegs. Als de gewoonste zaak ter wereld heb ik een taxi aangeroepen en me naar het Astoria-hotel laten brengen, waar de Belgische ambassade een kamer voor mij had gereserveerd. Ik heb daar mijn bagage afgezet en ben daarna dwars door de stad gaan wandelen.

Leningrad dat twee jaar lang aan een onophoudelijk bombardement heeft blootgestaan heeft bijna al zijn wonden verbonden: zijn historische paleizen zijn gerestaureerd, zijn woningen en fabrieken weer opgebouwd. Na twintig jaar heb ik die paleizen, aan de oevers van de Neva, zo goed en zo kwaad als het ging veranderd in „woonapparaten", eigenlijk nog net zo teruggezien. Dezelfde deuren geven nog steeds toegang tot dezelfde morsige binnenplaatsen. Ik ben langs dezelfde trappen omhoog gegaan, die ik twintig jaar geleden in heel wat percelen heb beklommen. Ik heb door de gangen gedwaald. Ik ben de bewoners van deze ontluisterde paleizen tegengekomen..... Mijn aanwezigheid scheen hen zelfs niet te verbazen.

Zo ben ik ook op goed geluk door de oude wijken van Leningrad gewandeld. Op gevaar af indiscreet te zijn ben ik stil blijven staan voor de open vensters, alsof het etalages waren, en ik heb dus kunnen zien, hoe de Petersburgers zijn gehuisvest en hoe hun woningen zijn gemeubileerd. In Moskou heb ik dezelfde vrijheid gekend: als gast van de Belgische ambassade heb ik de stad in gezelschap van Westelijke diplomaten bezocht en ik heb geen andere tolken gehad dan hen. Intourist, het officiële reisbureau in de Sovjet-Unie, heeft niets anders gedaan dan kamers gereserveerd in de hotels en plaatsen geboekt voor vliegtuigen en schepen volgens de richtlijnen, die ik had gegeven.

Ik heb ook zelf de lijst van fabrieken, kolchosen en universiteiten opgesteld, die ik wilde bezoeken. En men ging er mee accoord, ook al was ik met enige overmoed te werk gegaan. Zo heb ik, vlak bij Moskou, de Stalinfabriek kunnen bezoeken, ofschoon een ambassadeur mij had verzekerd, dat ik daar nooit de kans toe zou krijgen. Zo heb ik kunnen wandelen door het interieur van de beroemde tractorenfabriek in de buurt van Stalingrad, die Michel Gordey, schrijver van een bijzonder objectief verslag „Visum voor Moskou", in 1950 ondanks zijn aandringen niet kon bezoeken.

Gezant als tolk

Tijdens mijn reizen door Europees Rusland werd ik slechts vergezeld door de Luxemburgse gezant in Moskou, die een bewonderenswaardig kenner is van de Russische taal. Hij was voor mij een aangenaam reisgezel en een waardevolle tolk. In Centraal-Azië voegden zich twee Journalisten, een Canadees en een Amerikaan bij ons.

Deze twee verslaggevers, die het Russisch volkomen meester waren en wier onverwachte ontmoeting te Tasjkent mij herinnert aan een episode uit Michael Strogoff, reisden nog vrijer dan ik. Ze hadden niets aan Intourist gevraagd en ze volgden de route, die hun fantasie hun ingaf, dwars door de onmetelijke socialistische republieken van Azië.

In de fabrieken verzocht ik dikwijls de woonverblijven van de arbeiders te mogen bezichtigen en ik wees het gebouw aan, waar ik naar binnen wilde, de verdieping, waartoe ik wilde klimmen, de kamer, waarin ik wenste door te dringen. Meestal heeft men deze grillen geëerbiedigd en aan deze verlangens voldaan. Zo handelde ik ook, als ik mij op de universiteiten bevond.

Door
RAYMOND SCHEYVEN

Op die manier heb ik in Kharkhov onverhoeds de deur van een studentenkamer open gemaakt. Ik zie nog de verbazing, die te lezen was op de gezichten van die jongelui. Ze bivakkeerden met zijn vijven op een kamer, waar met geen mogelijkheid nog een zesde bed zou kunnen staan. Ze waren een beetje in de war en terwijl ze de vuile was onder de bedden en in de kasten stopten, deden ze onhandige pogingen de rector te groeten, die mij vergezelde.

Ben ik naïef, als ik zeg, dat dit bezoek georganiseerd noch voorbereid was?

Ik kan niet langer de arglistigheden van Potemkin oproepen, als ik denk aan die „arbeidersverblijven", waar ik binnentrad zonder te waarschuwen en waar ik gezinnen zag, samengesteld uit vier tot zes personen, op één enkele kleine kamer. Een keer liet de directeur van een fabriek een van zijn arbeiders zelfs diens kasten en latafels openen, want hij had opdracht gekregen volledige genoegdoening te verschaffen aan de nieuwsgierigheid van de vreemdeling, die ik was, en die er op stond zich zo nauwkeurig mogelijk te informeren over de levensvoorwaarden van het Sovjetvolk. Moet ik zeggen, dat ik mij meer dan eens gegêneerd voelde aldus de intimiteit van bescheiden haardsteden te verstoren?

Ik zeg niet, dat ik de vuilste krotten van de Sovjet-Unie heb gezien, maar ik ben er zeker van, dat ik heel wat woningen heb bekeken, die de regering mij liever niet getoond zou hebben.

Concludeer ik nu, dat mijn reis geen enkel moment de trant van Potemkin vertoonde? Neen, want ik begrijp heel goed, dat men in elke stad zijn best heeft gedaan mij de mooiste wijken te laten zien, de best aangelegde wegen, de meest indrukwekkende fabrieken en de modernste huizen. Maar laten wij, om objectief te blijven, toegeven, dat wij hetzelfde doen ten opzichte van de buitenlanders, die ons land bezoeken.

Bij andere gelegenheden, en speciaal in de kolchosen, heb ik zonder meer de indruk gehad bedrogen te worden door een of ander geraffineerd opgesteld décor. Juist in die collectieve boerderijen is men in zekere zin overgeleverd aan de goede wil van de verantwoordelijke chef, die je natuurlijk alleen dat laat zien, wat hij graag wil. In een kolchose niet ver van Tiflis liet men mij, als bij toeval, twee isba's binnengaan.

In de eerste bevond zich een bibliotheek, die voorzien was van tal van klassieke werken, waarvan het merendeel Russisch was, maar waartussen toch ook — en men wees ze mij weer als bij toeval aan — enkele Franse boeken stonden. In de loop van deze artikelen trek ik zeker niet de conclusie, dat men in alle kolchosen Tolstoï leest en Frans kent. Ik heb mij er volledig rekenschap van gegeven, dat het hier om een georganiseerd bezoek ging.

In de tweede isba stonden — als bij toeval — in alle hoeken ikonen, waar kaarsen bij brandden. Dit schouwspel, opgeluisterd door een van buiten geleerd couplet over godsdienstige verdraagzaamheid, heeft mij — moet ik het nog zeggen? — geenszins de overtuiging geschonken, dat het régime de Kerk gunstig gezind is!

Toen ik in Leningrad vroeg een moderne woning te mogen zien, heb ik heel goed gemerkt, dat men mij naar de „Stalin-Prospekt" bracht, natuurlijk de mooiste boulevard, en dat men mij daar het fraaiste huis liet binnengaan. Er was geen vergissing mogelijk. Het was het grootste gebouw van de stad.

Goed geschaduwd

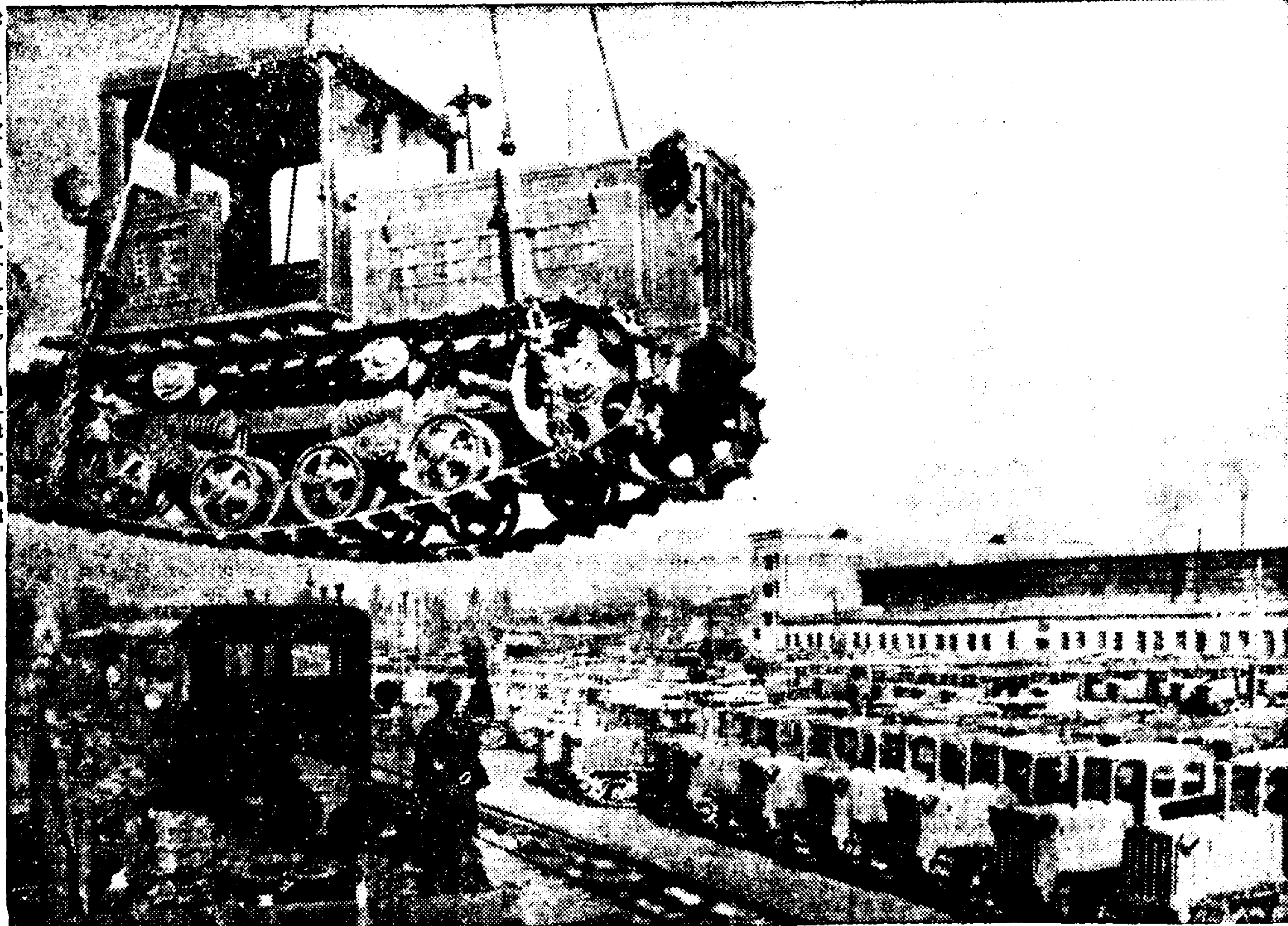
Heeft men mij gevolgd? Het is mogelijk. Het schaduwen werd in ieder geval zeer bedreven uitgevoerd, want ik heb het maar één keer gemerkt: in Boekhara. Ik draaide me gewoon om en terwijl ik mijn achtervolger aankeek, wees ik hem met de vinger aan. De man bloosde. Misschien begreep hij, dat ik zijn ijver niet op prijs stelde. Misschien begreep hij ook, dat hij zijn vak niet goed verstond.

Heeft men mij bewaakt? Dat schijnt me vrijwel zeker. Bij de deur van de ambassades en gezantschappen in Moskou bevinden zich voortdurend twee militairen, die, net als bij ons, de bescherming van het gebouw waarborgen en waken over de persoon en het gezin van de diplomatieke vertegenwoordigers. Maar het schijnt wel, dat ze ook opdracht hebben aandacht te schenken aan het komen en gaan der diplomaten en van hun bezoekers. Wat mij betreft, enkele kleine incidenten tijdens mijn reis tonen aan, dat ik het voorwerp was van een soortgelijke bezorgdheid.

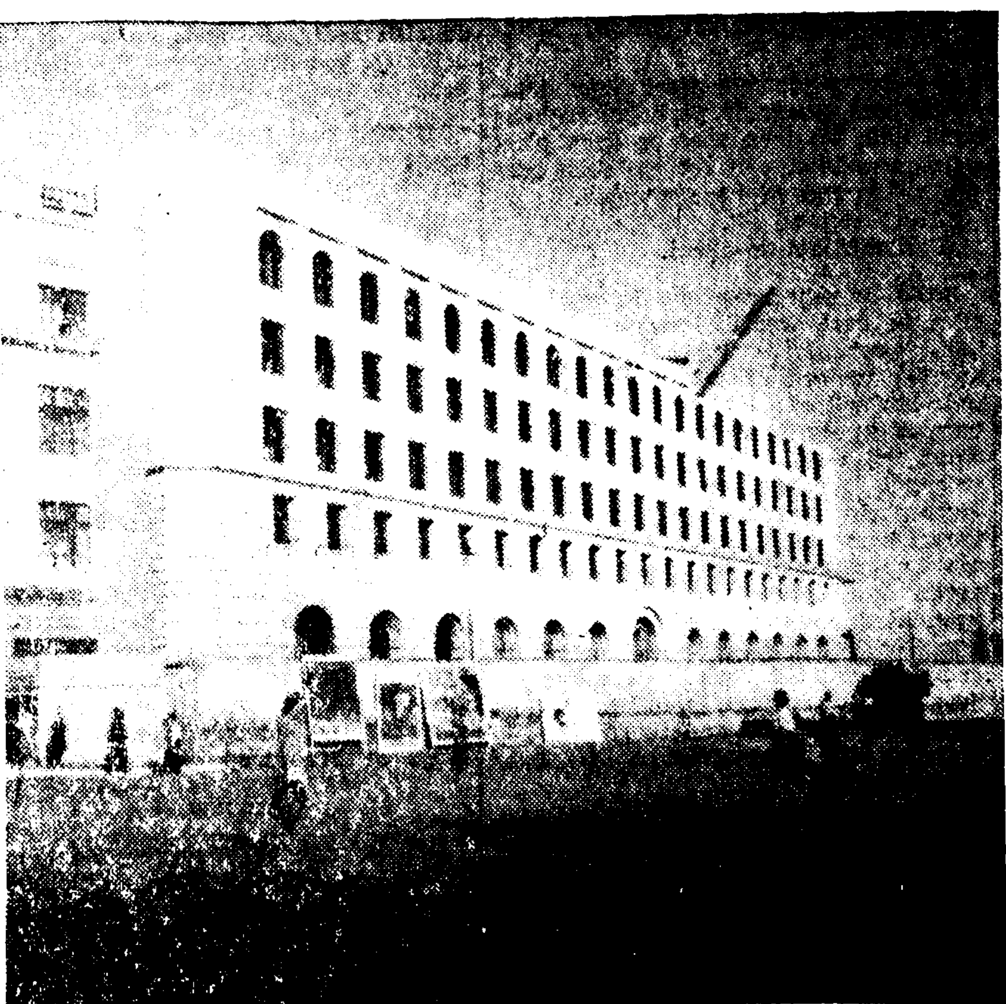
Toen ik de avond van mijn aankomst in de Sovjet-Unie wat wilde wandelen in Leningrad, weigerde men mij het paspoort terug te geven, dat aan de directeur van het hotel was toevertrouwd. Men vertelde mij, dat identiteitspapieren in de Sovjet-Unie nooit werden teruggegeven aan hotelgasten, dat dit gebruik al stamde uit de Tsarentijd enz.... Ik hield stand en bleef mijn papieren eisen. Ik zei, dat het desondanks wel nuttig zou zijn, als men in noodgevallen onderweg mijn identiteit zou kennen. Men glimlachte nogal cynisch en gaf mij de verzekering, dat het in zo'n geval zeer spoedig bekend zou zijn, wie ik was. Ik handhaafde mijn eis en tenslotte kreeg ik mijn paspoort terug.

Mijn protesten zijn waarschijnlijk doorgegeven aan hogere instanties en strenge orders werden uitgevaardigd, want in alle hotels, waar men mij later inschreef, gaf men mij dadelijk mijn papieren terug en zulks ondanks een gebruik, dat nog uit de tijd der Tsaren stamt........ Toen ik te Boekhara in gezelschap van een vriend mijn schoenen liet poetsen, kwam een leraar Engels naar ons toe, die er zijn blijdschap over uitsprak, dat hij zich enkele ogenblikken kon bedienen van de taal, waarin hij les gaf.

Kort na dit gesprek moest hij zijn papieren laten zien aan een onbekende in burgerkleren. Op dat moment heb ik begrepen, wat in de Sovjet-Unie de woorden „geheime politie" betekenen, en ik besefte, dat een vreemdeling, ook al wordt hij niet stap voor stap gevolgd, toch voortdurend onder bewaking staat.

In de buurt van Stalingrad staat de Dzerzhinsky-fabriek, die beroemd is om de grote hoeveelheden DT-54-tractoren, die daar worden geproduceerd. De schrijver van dit artikel kreeg toestemming de fabriek van binnen te bekijken, ofschoon dat voorheen aan anderen werd geweigerd.

In Stalingrad was na de oorlog ook veel op te bouwen. Men ziet hier een moderne woonflat.

Leugen-ontdekker voor kinderen

De „leugenontdekker" is een Amerikaanse vinding, waarmede de politie tracht aan te tonen, of een verdachte al of niet de waarheid spreekt.

In Europa staat men nog vrij sceptisch tegenover dit apparaat; het hoogste Duitse gerechtshof heeft onlangs bepaald, dat het niet betrouwbaar genoeg is, maar Amerikaanse deskundigen zijn het niet met deze uitspraak eens.

Terwijl de grote mensen nu rustig verder kibbelen, haast een Amerikaanse speelgoedfabrikant zich om het apparaat in de kinderkamer te introduceren. Voor nog geen honderd gulden levert hij een aardig wit gelakt kastje met bijbehorende electrische snoeren en klemmen, die aan de polsen van de proefpersoon moeten worden bevestigd. In het midden van het kastje zit een meet-instrument, waarop men af kan lezen, in welke mate er op een bepaald ogenblik gelogen wordt. Om het toestel ook bruikbaar te maken voor de ukken, die nog niet kunnen lezen, resp. nog geen begrip hebben van het aflezen van meetinstrumenten, is de wijzerplaat geïllustreerd. Wordt er helemaal niet gelogen, dan wijst de naald naar een blijmoedig gestemd engeltje, bij een heel klein leugentje blijft de naald staan bij een engeltje met een uiterst bezorgd gezicht en bij een hele leugen verschijnt de duivel in hoogst eigen persoon.

De onbekende Amerikaanse technicus, die dit toestel uitgevonden heeft, leeft misschien in de veronderstelling, dat hij met zijn vinding een bijdrage tot uitbanning van het kwaad zou leveren. Helaas ziet een keihard zakenman er meer heil in om kinderen vroegtijdig met de begrippen leugen en bedrog te confronteren.

NEDERLANDSE MARINE
Nieuwe mijnenvegers en fregatten

Dezer dagen zijn Hr. Ms. Brummen, Breukelen, Brielle en Bruinisse, mijnenvegers die als gevolg van het wederzijdse defensieve hulpverleningsprogramma door de regering van de Verenigde Staten beschikbaar zijn gesteld voor de Nederlandse Koninklijke Marine, te den Helder aangekomen. Deze vier schepen maken deel uit van een serie van 14 waarvan er vijf reeds eerder in Nederland aankwamen nl. Hr. Ms. Beemster, Bedum, Bolsward, Borculo en Borne. De vijf overige schepen, Hr. Ms. Beilen, Blaricum, Breskens, Boxtel en Brouwershaven, bevinden zich thans nog in de Verenigde Staten. Op 12 Juli zal, eveneens onder M.D.A.P.-voorwaarden ter beschikking gesteld Hr. Ms. fregat „Wolf" uit de Verenigde Staten in den Helder aankomen. Dit is het eerste van een serie van zeven fregatten met roofdiernamen. Hr. Ms. Wolf zal na aankomst gaan varen als visserij politiekruiser.

Columbus (Ohio). — Een Amerikaans passagiersvliegtuig met 31 passagiers en drie bemanningsleden is veilig geland na een botsing in de lucht met een toestel van de Amerikaanse marine, dat neerstortte, waarbij twee inzittenden om het leven kwamen.

Bouwmeesters der Oudheid
Vindingrijkheid heft gebrek aan hulpmiddelen op

Steeds weer als we op afbeeldingen de bouwwerken der oudheid te zien krijgen, vragen we ons af, hoe de mensen dat toentertijd, zonder de moderne hulpmiddelen, zonder machines of hijskranen of zonder ook maar een katrol hebben klaargespeeld. Want de oude Egyptenaren hadden, voor zover we ten minste kunnen nagaan, de katrol nog niet uitgevonden. Eerst bij de Romeinen komen deze werktuigen in gebruik. Het antwoord op de vraag, hoe ze het dan wel hebben gedaan, is vrij eenvoudig, namelijk: door standvastigheid en een onbeperkt aantal mensen.

Alles moest inderdaad met mensenkracht geschieden, al had men zekere hulpmiddelen en werkte men langs lijnen van geleidelijkheid. De wat der mechanica: wat men wint aan kracht, verliest men aan weg, gold hier meedogenloos. Al zou men met een of ander hijswerktuig bekend zijn geweest, dan bleef nog de moeilijkheid, waarmee dan wel bijvoorbeeld een blok steen van duizend ton opgehesen moest worden, terwijl het volgende probleem was, waar alle mensen te plaatsen, die de kracht voor dit karwei moesten leveren. Maar men had andere middelen.

Een muurschildering te El-Bersha in Egypte licht een tipje van de sluier op. We zien hier namelijk, hoe 'n ruim zeven meter hoge kolossus, uit één stuk steen gemaakt, op een soort slede door hondertweeënzoventig slaven wordt voortgetrokken, waarbij gebruikt gemaakt wordt van vier kabels, aan elk waarvan dus drieënveertig man staan. Eén man giet een vettige vloeistof voor de slede, om het glijden te vergemakkelijken, terwijl een ander in de handen klapt, waarschijnlijk om een zeker trek-rhythme aan te geven, een soort „een-tweehup", zoals we dat heden ten dage nog bij zware karweitjes, die door een aantal mensen uitgevoerd moeten worden, kunnen zien en horen.

Maar bekijken we nu eens enkele oude bouwwerken of overblijfsels daarvan en trachten we eens vast te stellen, welke prestaties daar geleverd zijn. De grootste blokken steen, ooit verplaatst voor een bouwwerk, vinden we terug bij de ruïnes van Baälbek in Syrië. Deze stad, in de oudheid ook Heliopolis (Zonnestad) geheten, werd in 1260 verwoest en wat er toen nog van overbleef, viel in 1759 ten offer aan een aardbeving. Deze blokken nu in het vroegere Baälbek wegen meer dan 1000 ton elk en bevinden zich ongeveer zes meter boven de begane grond. De twee millioen blokken steen van de pyramide van Cheops, de grootste die er is, wegen elk tweeëneenhalve ton, en die moesten maar liefst tot een 146,5 m hoog grafmonument verwerkt worden. De twee kolossale zandstenen beelden te Thebe, nu gebroken, maar oorspronkelijk uit één stuk, wegen meer dan duizend ton en staan op een voetstuk van vier meter hoog. De naald van Cleopatra te Rome is tweeëndertig meter hoog en staat op een voetstuk van 2.75 meter. Het gewicht bedraagt vierduizend-en-vijftig ton. Deze naald is gemaakt uit één stuk graniet, afkomstig uit de steengroeven van Aswan. De grootste naald ligt nog steeds in deze steengroeven, ruw gehakt, met een gewicht van circa duizend ton. Elke deksteen boven de trotse ingang van het grote paleis te Karnak, een dorp in Opper-Egypte, meet twaalf bij anderhalve meter en weegt vijfenzestig ton. Deze stenen zijn eveneens uit de steengroeven van Aswan afkomstig.

Het transport

We hebben het nu over steengroeven en zijn daarbij ongemerkt gekomen aan de eerste moeilijkheid, die de bouwmeesters der oudheid hadden, namelijk het transport van het materiaal naar de plaats, waar het bouwsel of beeld verrijzen moest. Eén weg had men, de Nijl, maar deze was buitengewoon verraderlijk door zijn stroomversnellingen en verborgen zandbanken. De tochten met de zwaar geladen vaartuigen waren moeilijk en gevaarlijk en om bijvoorbeeld Karnak te bereiken, moesten de steenblokken uit Aswan een reis van meer dan tweehonderd kilometer afleggen, terwijl er, om het oude Baälbek te bereiken, nog eens zevenhonderdvijfentwintig kilometer bij kwam.

Sporen van aarden wallen te Karnak laten zien, dat opritten, inwendig met gemetselde muren versterkt, gebruikt werden om de stenen er over heen te slepen en ze zo omhoog te brengen. De dekstenen van Karnak en de vervaarlijke blokken te Baälbek hebben hoogstwaarschijnlijk hun tegenwoordige positie bereikt, door ze op dezelfde wijze langs opritten omhoog te slepen en die opritten dan later weer te slechten. Zelfs in deze moderne eeuw wordt in Egypte, bij het herplaatsen van de omgevallen zuilen te Karnak, van deze oude werkwijze gebruik gemaakt.

De bouw van pyramiden

En hoe kwamen nu de pyramiden tot stand, de luister van het oude Egypte? Flinders Petrie, de grote Egyptoloog, veronderstelt, dat de blokken van de eerste pyramide, die te Cheops op een zelfde manier op hun plaats zijn gekomen, als hierboven beschreven. Hij beweert, dat er een aarden wal gemaakt zou zijn zo breed als de basis van de pyramide. Eerst werd dan het grondvlak gelegd, vervolgens de volgende laag, enzovoort. Daar elke laag hoger kwam te liggen, moest de oprit dus steeds langer worden daar anders de helling te steil werd zodat men onmogelijk de twee en een halve ton zware blokken omhoog kon trekken. Hier schuilt echter een fout.

Als we aannemen in verband met het gewicht van de blokken steen, dat de maximale stijging, die men zich bij deze oprit kon veroorloven, één meter hoogte op twaalf lengte was, dan komen we bij een pyramide hoogte van 146,5 m tot een prit van 1750 m. Dit zou echter onmogelijk geweest zijn, gezien het kleine rotsvoorgebergte, waarop de pyramide van Cheops gebouwd is. Daar was geen ruimte voor. Maar hoe hebben ze het dan wel gedaan?

De wal, die bij deze bouw gebruikt werd, liep waarschijnlijk om de pyramide in flinke spiralen omhoog. De oprit werd uit stenen gemetseld en door een zware aarden wal ondersteund. Deze aarden wal nu onttrok het gehele bouwsel, dat geleidelijk oprees, aan het oog. Een oprit, stijgend één op twaalf en breed genoeg voor regelmatig verkeer naar beide kanten, zou de top kunnen bereiken in vier of vijf wendingen rond de pyramide. Als dan tenslotte de top bereikt was, begon men bij de bovenste steen de aarde geleidelijk te verwijderen en werkte men zo van boven naar beneden, zodat de pyramide als het ware uit de aarden berg te voorschijn kwam en ten slotte in haar geheel zichtbaar was.

Met deze theorie klopt de opmerking van Herodotus, de oudste Griekse geschiedschrijver (434-424 v. Chr.), dat de pyramide van de top naar beneden werd gebouwd, verrassend goed.

Zo hebben we hier dan een voorzichtig kijkje genomen in de geheimenissen van de bouwtechniek van de pyramiden, waarover reeds bibliotheken zijn volgeschreven en zeker het laatste woord nog niet gezegd is. *J.B.*

Tussen neus en lippen

Geen vrouwelijke scheidsrechters

Mej. Jean Tizard, een aardig onderwijzeresje in Durborn, zal geen vergunning krijgen om als scheidsrechter bij voetbalwedstrijden op te treden. De spelers willen namelijk op het veld niet door een vrouw gecommandeerd worden.

Durborn zit wel enigszins met het geval, want de juffrouw volgt een scheidsrechterscursus. Toch zal ze, ook al voldoet ze aan de eisen, die aan scheidsrechters gesteld worden, geen toegang tot de velden krijgen om als scheidsrechter te fungeren. „Voetbal is een spel voor mannen", zei de voorzitter van de bond, „en wij willen niet, dat een vrouw midden op het veld staat en haar man commandeert. Thuis commanderen ze ons al genoeg."

Electronisch brein

De hertog van Edinburgh, heeft een denkspelletje gespeeld met een „electronisch brein" en verloren. Prins Philip, die de laatste maanden een levendige belangstelling voor de wetenschap aan de dag legt, bracht een bezoek aan het nationale natuurkundige laboratorium te Teddington. Hij begon tegen de machine te spelen, maar deze versloeg hem al heel gauw! Een technicus zei: „U kunt de machine niet verslaan, maar als u geen fouten maakt, kunt u gelijk spelen."

Schatzoekers

De bekende Engelse duiker Tom Devonshire is met enige schatzoekers in een vissersboot uit de Zuid-Afrikaanse haven Durban vertrokken om een onderzoek naar een fabelachtige schat in te stellen, die voor de Oostkust van Zuid-Afrika onder de zeespiegel verborgen zou liggen. Reeds bij een vroegere expeditie had Devonshire daar een met koraal begroeide scheepsromp ontdekt, die naar men aanneemt afkomstig is van het achttiende-eeuwse schip „Grosvenor". De „Grosvenor" was op weg van India naar Engeland met een lading van 720 staven goud, 1450 staven zilver en een hoeveelheid diamanten, smaragden en saffieren, die naar schatting thans een waarde van tien millioen pond vertegenwoordigen, en voor de Oostkust van Zuid-Afrika zijn gezonken. Tom, die de bijnaam draagt van de geluksvogel, ontdekte het wrak op ongeveer tien meter diepte. In de nabijheid van het wrak bevinden zich reusachtige inktvissen. Tom Devonshire is van plan tweemaal per week te duiken. Hij zal eerst proberen een der kanonnen naar boven te brengen van het wrak. Experts kunnen dit dan onderzoeken. De autoriteiten hebben intussen reeds laten weten, dat de boot bij terugkeer aan een streng onderzoek door de politie zal worden onderworpen. De Unie van Zuid-Afrika meent namelijk aanspraak te kunnen maken op een percentage van de schat, wanneer deze wordt ontdekt in haar territoriale wateren.

Het fraaie studeervertrek van president Truman op de tweede verdieping van het geheel gerestaureerde Witte Huis te Washington. Op de achtergrond een portret van Truman's moeder.

Australië verlaagt belastingen

Canberra. — Direct na de herkiezing van de Australische regering Menzies is bekend gemaakt, dat in de volgende begroting een belastingverlaging zou kunnen worden verwacht van ongeveer 850 millioen gulden, daar de regering het huidige belastingjaar noopt af te kunnen sluiten met een overschot van tussen de 425 en 510 millioen. Verder zullen ook de ondernemings- en inkomstenbelastingen aanmerkelijk worden gereduceerd.

Kom bij ons

Los Angeles. — De slagzin van de Amerikaanse marine „Kom bij ons en leer een beroep", heeft een onverwacht gevolg gehad. In Los Angeles is Charles Meyer veroordeeld wegens het maken van 200 bankbiljetten van tien dollar. Meyer had de kunst geleerd in de school voor graveurs van de marine in Californië.

Den Haag. — In Nederland stonden per 1 Juni officieel 1 millioen 899.302 radio-toestellen. Op het radio-distributie-net waren op 1 Mei aangesloten 494.337 abonné's.

In Londen is een dezer dagen een liefdadigheidsverkoop gehouden ten bate van de bouw van een tehuis voor militairen. Verschillende ambassades en legaties van tal van landen hebben hun medewerking toegezegd. Uiteraard bleef Nederland niet achter en zo zien wij hier mej. Huydekoper uit den Haag gekleed in, wat men nog steeds de „nationale" klederdracht placht te noemen, in gesprek met mevrouw Attlee.

Advies mr. F. van Cauwelaert en mr. M. Steenberghe

Kanaal tussen de dokken Antwerpen en het Hollandsch Diep bij Moerdijk

Nieuwe sluizen voor de zee- en binnenvaart te Terneuzen

De regeringen van België en Nederland zijn overgegaan tot de publicatie van het gezamenlijk advies van de heren mr. F. van Cauwelaert en mr. M. P. L. Steenberghe inzake de oplossing van de door de Belgisch-Nederlandse bijzondere Commissie voor de waterwegen en havenproblemen behandelde vraagstukken. Dit advies werd 11 Maart aan de beide regeringen uitgebracht. Uit de thans verschenen publicaties blijkt, dat de onderhandelaars het eens zijn over de opheffing van de stop bij Ternaaien. Zij adviseren daartoe o.m. het bouwen van een schutsluis naast de bestaande sluizen, die toegankelijk is voor schepen tot 2000 ton laadvermogen. Ten aanzien van de verbinding Gent—Terneuzen stellen de onderhandelaars de bouw van nieuwe sluizen voor zee- en binnenvaart te Terneuzen voor en verruiming en rechttrekking van het kanaal van Terneuzen naar Gent. Voor wat betreft het vraagstuk van de Schelde-Rijn-verbinding zijn de onderhandelaars het eens geworden over de aanleg van een kanaal tussen de dokken van Antwerpen en het Hollandsch Diep bij Moerdijk.

Opheffing stop van Ternaaien

Het vraagstuk van de opheffing van de stop van Ternaaien heeft weinig moeilijkheden opgeleverd. De onderhandelaars zijn het eens over een eenvoudige wijze van opheffing van deze stop door werken ten Zuiden van Maastricht, welker aanleg voor 20 pct door Nederland en voor 80 pct. door België wordt bekostigd. Daarnaast willen zij de mogelijkheid openlaten in een later stadium een directe verbinding tussen Albert- en Julianakanaal ten Noorden van Maastricht tot stand te brengen.

Wat betreft de verbinding Gent-Terneuzen zijn de onderhandelaars het eens geworden over de bouw van nieuwe sluizen voor zee- en binnenvaart te Terneuzen met gelijktijdige verruiming en rechttrekking van het kanaal van Terneuzen naar Gent. In de plannen van deze werken zijn de nodige voorzieningen begrepen om waarborgen te verschaffen aan de doorsneden streek met betrekking tot de gevaren van watervervuiling en verzilting en de belemmeringen die kanaalverruiming voor het landverkeer zou kunnen opleveren. De aanleg op Nederlands gebied wordt voor 15 pct door Nederland bekostigd. De rest van de kosten van aanleg op Nederlands gebied en alle aanlegkosten op Belgisch gebied komen voor rekening van België.

Schelde-Rijnverbinding

Het moeilijkste vraagstuk, waarvoor de onderhandelaars zich gesteld zagen, vormde het vraagstuk van de Schelde-Rijnverbinding. De onderhandelaars hebben gemeend 'n bevredigende oplossing voor dit vraagstuk te kunnen bereiken door het te benaderen van uit de vooronderstelling, dat deze oplossing binnen het kader van een Economische Unie tussen de Benelux-landen verwezenlijkt zal worden.

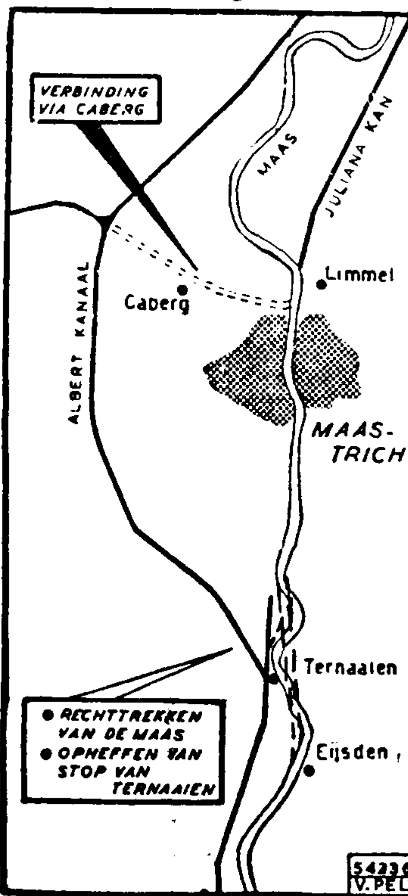
Onder deze vooronderstelling zijn zij het eens geworden over de aanleg van een kanaal tussen de dokken van Antwerpen en 't Hollandsch Diep bij Moerdijk van grote afmetingen, dat twee sluizen bevat en welks tracé zodanig is gekozen, dat het maximum voordeel aan het doorsneden gebied van Noord-Brabant wordt geboden. Mede daarom wordt 20 pct van de aanleg op Nederlands gebied door Nederland bekostigd, terwijl België de overige aanlegkosten op Nederlands gebied en de volledige aanlegkosten op Belgisch gebied draagt. Voorzieningen zijn getroffen in verband met de mogelijkheden voor toekomstige verruimingen van dit kanaal.

Om Nederland de mogelijkheid te verschaffen na totstandkoming van dit kanaal die werken in de Tussenwateren uit te voeren, die het van belang acht, zonder dat het daardoor nieuwe verplichtingen op zich zou laden, wordt voorzien in de afstand door België van al zijn rechten uit artikel 9, par. 8 van het Verdrag van 19 April 1839 en de vervanging van dit artikel door een nauwkeurige vaststelling van de wederzijdse rechten en verplichtingen met betrekking tot de Tussenwateren.

Voorts is voorzien, dat bij totstandkoming van het kanaal geen compensatiepremies voor de Rijnvaart meer verleend zullen worden in de overweging, dat Nederland steeds ernstige bedenkingen tegen zulke premies gekoesterd heeft, en zij door België tegenover Nederland onder meer gemotiveerd werden als compensatie voor de bestaande vaarweg tussen Schelde en Rijn.

Tenslotte hebben de onderhandelaars algemene regelingen ontworpen voor de uitvoering en de toepassing van hun voorstellen.

PLAN VOOR RECHTSTREEKSE VERBINDINGEN TUSSEN ALBERT KANAAL EN MAAS.

Toen H.M. Koningin Juliana onlangs in Middelburg miniatuur-Walcheren bezocht, viel de regen bij stromen neer. Onder beschutting van paraplules werd de rondgang gemaakt.

Geen slechte koop

Johannesburg. — Onlangs kocht een zakenman in Johannesburg een niet ingelijst schilderij voor 250 gulden. Nu blijkt het een Van Dijck te zijn die op 100.000 gulden wordt geschat. Het doek stelt „de oprichting van het kruis" voor.

Een hondenbaan

Toen de werkvrouwen onlangs in het kantoor van een exportslagerij in Chicago aan de slag wilden gaan, vonden zij voor de brandkast een man die rustig lag te slapen te midden van allerlei inbrekerswerktuigen. De nijvere dames hebben hem rustig laten slapen en waarschuwden de politie. Bij zijn arrestatie zei de man verontschuldigend: „Ik ben vijfenzestig en ik geloof, dat dit leven te zwaar voor me wordt."

Relletjes tegen Amerikaanse bedrijven

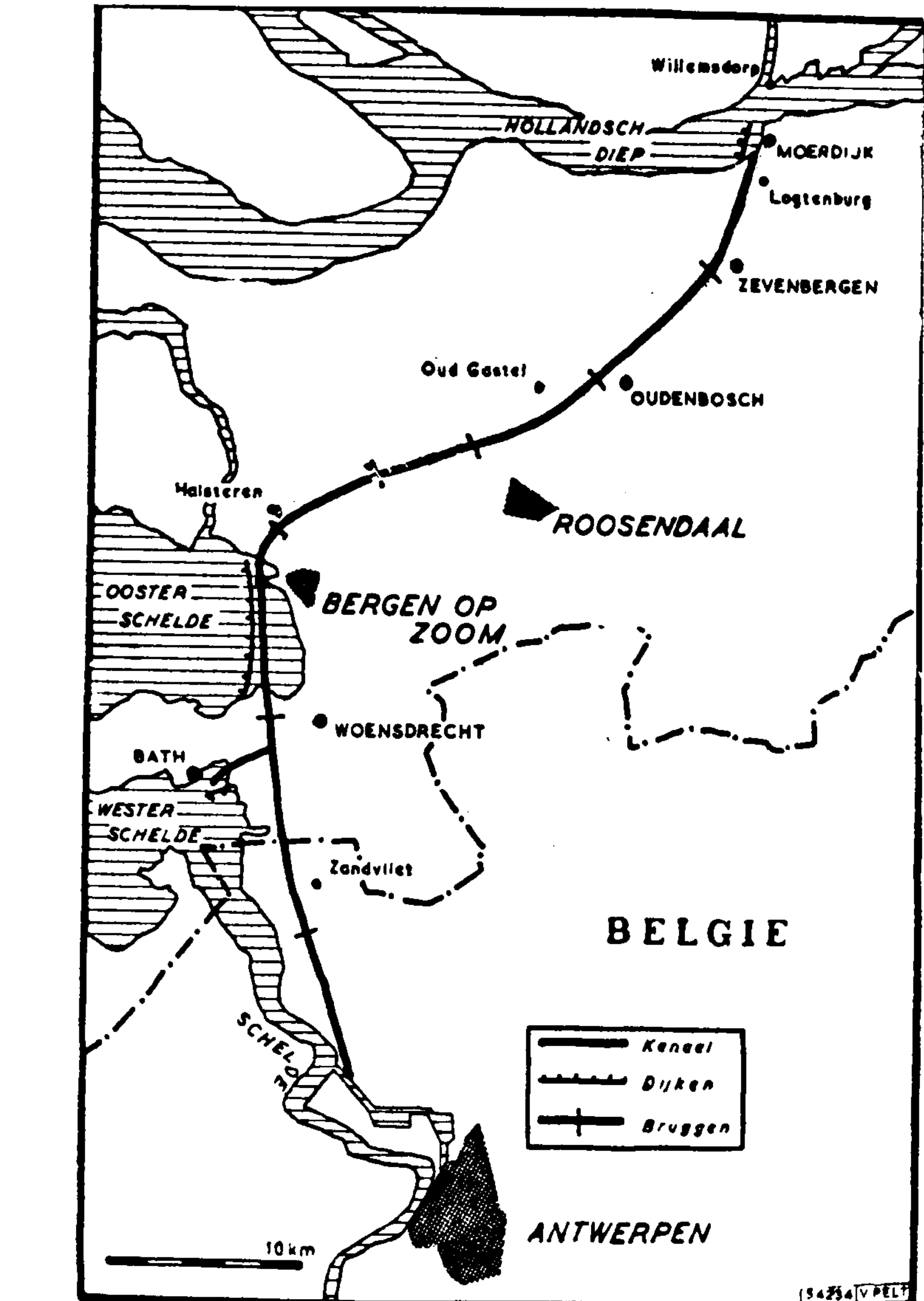
Havana. — In Santa Clara zouden tien personen zijn aangehouden wegens het ingooien van ruiten van het kantoor van de Cuban Telephone Company. De gearresteerden zouden leiders zijn van de buiten de wet gestelde socialistische (communistische) volkspartij. Berichten uit Santa Clara meldden, dat onbekenden, die niet gearresteerd konden worden, ijzeren staven door de ruiten van de Cuban Electric Company wierpen. De staven waren gewikkeld in papier, waarop geschreven stond „Weg met de Yankees uit Guatemala" en „Weg met de Yankees uit Cuba".

Beide maatschappijen zijn Amerikaanse dochterondernemingen.

VERDEDIGINGSPACT VOOR ZUID-OOST AZIE

Naar uit diplomatieke kringen te Washington wordt vernomen, hebben de Verenigde Staten met tegenzin zich neergelegd bij de Britse weigering om onmiddellijk internationale besprekingen voor een verdedigingsverdrag voor Zuidoost-Azië te beginnen. Churchill en Eden hebben bij hun overleg met Eisenhower en Dulles vastgehouden aan het Britse standpunt, dat men eerst het resultaat van de Geneefse conferentie dient af te wachten om de besprekingen aldaar niet te bemoeilijken. Wel zouden de Britse staatslieden in zoverre aan de Amerikaanse verlangens tegemoet gekomen zijn, dat zij reeds denkbeelden omtrent de voorwaarden voor en de deelnemers aan een dergelijk verdrag uitgewisseld hebben, teneinde de vertraging zo gering mogelijk te houden. Hierdoor is in grote mate het terrein geëffend voor officiële onderhandelingen, als deze tenslotte gehouden worden. Dit kan echter nog wel tenminste een maand duren, als men inderdaad het resultaat van Genève afwacht.

Kanaal Antwerpen-Moerdijk

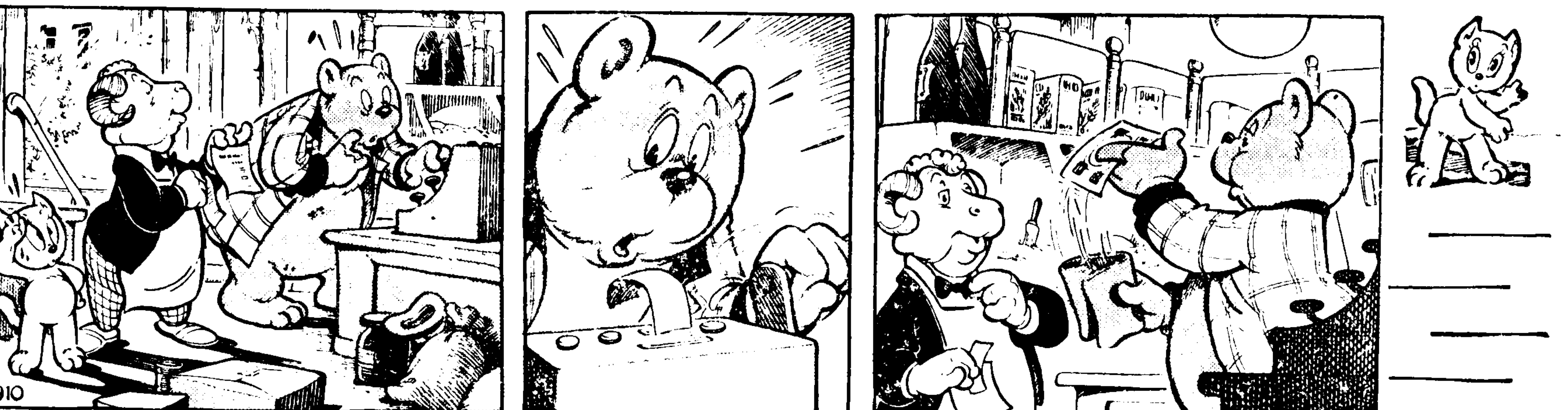

Meteoor-krater gezocht

Montreal. — De Canadese regering zal een geologische expeditie uitsturen naar een streek 120 mijl ten Noord-Westen van Seven Islands in Quebec om na te gaan of een kringvormige rotsformatie van 1200 vierkante mijl oppervlakte mogelijk de grootste meteoorkrater ter wereld is. De thans algemeen als grootste meteoorkrater ter wereld aangeduide Chubb-krater in het gebied van de Povringnitukrivier in Quebec, 800 mijl ten Noorden van Seven Islands tussen de Hudson- en de Ungava-baaien, heeft een diameter van slechts twee mijl. De krater, die zal worden onderzocht en die nog geen naam heeft, is 35 tot 40 mijl in doorsnee en zou ongeveer 400 keer zo groot als de Chubb-krater zijn. Het gebied, dat onderzocht zal worden, wordt omgeven en is bijna geheel ingesloten door twee kommavormige meren, Manicouagan en Mouchalagan, en is niet over enige weg te bereiken. De rotsformaties in de kom zijn van een andere samenstelling dan de granietbodem aan de buitenkant. Dit zou kunnen betekenen, dat de krater later door bodemmassa's uit het ijstijdperk werd opgevuld of dat het vulsel bestaat uit overblijfselen van de reusachtige meteoor, die, naar men meent, vóór de ijstijd de krater heeft veroorzaakt. Rotsformaties in dit gebied zijn meer dan één milliard jaar oud.

Hollywood. — De 800 aan de filmmaatschappijen verbonden scenarioschrijvers van Hollywood hebben tezamen dit jaar ruim 15 millioen gulden verdiend aan films, boeken en toneelstukken die zij hebben geschreven. Hun vereniging, die deze cijfers bekend maakte, voegde er aan toe dat het grootste deel van dit bedrag naar de belastingen was gegaan.

HEER BOMMEL EN ZIJN IKSEL 1799

1910. — Heer Bommel had met open mond zijn vreemde metgezel in het apparaat zien verdwijnen en nu staarde hij beteuterd naar de kassa-bon, die de kruidenier hem voorhield.

„Ziet U wel, dat de afrekening precies klopt?" vroeg de heer Grootgrut blij. „Het bedrag is precies hetzelfde als op de rekening stond aangegeven, meneer Bommel! Dit prima kasregister liegt er niet om!" „Maar het is helemaal geen kasregister!" riep heer Ollie wanhopig uit. „Het is een hele dure, mooie machine, die mijn iksel zichtbaar maakt! Kijk maar!" En hij drukte zenuwachtig enkele knoppen in en draaide aan de zwengel. Uit de machine klonk een belletje en een kassabon sprong naar buiten — doch meer gebeurde er niet.

„Het is een kasregister geworden!" mompelde hij gebroken.

„Een prima kasregister!" sprak de heer Grootgrut prijzend. „Licht en soepel en ongewoon snel!"

„Ik zou me het maar niet zo aantrekken, heer Ollie!" zei Tom Poes. „Wat voor U een iksel-machine is, is voor meneer Grootgrut een kasregister — zo is het leven nu eenmaal! Maar ik ben blij, dat het zo afgelopen is. Het kon niet goed zijn om reeds met iksels om te gaan."

Heer Bommel slikte moeilijk. Het was duidelijk, dat hij een zware innerlijke tweestrijd had. Doch toen begon hij langzaam te glimlachen.

„Ik begrijp niet, wat je bedoelt, als je begrijpt, wat ik bedoel", zei hij. „Maar aangezien dit een kasregister is geworden en ik daar zo geen behoefte aan heb, mag meneer Grootprut de machine houden. En ik ik zal meteen dat nota'tje even betalen, dan is dat ook de wereld uit!"

Hij trok zijn portefeuille en telde het bedrag neer, dat op de kassabon stond aangegeven.

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P.G. Wodehouse

35)

Het leek haar echter niet geraden, op het dak te blijven. De misdadige jonkman zou zich allicht vergewissen, dat er een gevaar was. Hij zou wachten met zijn pogingen tot zwendelarij, tot hij alles veilig waande, en dan zou hij 't allereerste het dak inspecteren. Was daar iemand, dan vermoedde hij geen onraad meer. Het lag dus voor de hand, wat zij doen moest: de trap af gaan en op straat de wacht houden. Dan wist zij precies, wie er kwamen en gingen, en kon ze optreden, als de omstandigheden haar gunstig leken.

Zij stond op het punt zich te verwijderen, en had al een stap gezet in de richting van de trap, toen een zwak krakend geluid haar aandacht trok. Zij tuurde naar de schilderswoning en constateerde met verbazing, dat de deur een eindje open ging.

Zij kwam een centimeter of vijftien naar buiten; toen sloeg er een windvlaag tegenaan en ging zij weer dicht. Enkele seconden later kraakte zij opnieuw en andermaal bewoog zij zich naar buiten. De man had blijkbaar vergeten, de deur vast te zetten, in zijn smartelijke ontroering wegens het verlies van de tien dollars.

Mevrouw Waddington stond doodstil en staarde naar de deur. Zij trad er heen en wachtte weer even. Toen greep zij de deur bij de rand, trok haar wijd open en tuurde de donkere kamer in. Er scheen niemand in te zijn, maar mevrouw Waddington ging niet over één nacht ijs.

„Hé, man!" riep zij.

Stilte.

„Ik wou u nog even spreken."

Nog meer stilte. Mevrouw Waddington nam de onfeilbare proef.

„Ik wou u dat briefje van tien teruggeven."

Nog steeds stilte! Mevrouw Waddington twijfelde niet meer. Zij ging de drempel over en tastte langs de muur naast de deurpost, om de schakelaar te vinden. En terwijl zij het deed, kwam er door de trillende duisternis iets op haar af.

Het was de geur van soep.

Mevrouw Waddington verstrakte als een hond, die acht geeft. Toen zij met lord Hunsington in de hal van de Ritz-Carlton had gezeten, was zij schijnbaar onaangedaan gebleven door de verlokkelijke geuren, die zijne lordschap tot in de diepste van zijn gemoe)d hadden getroffen. Niettemin, ook zij was een mens. Het uur, waarop zij placht te dineren, was sinds lang verstreken, en op het stuk van levensonderhoud was zij een vrouw met vaste gewoonten. Te voren reeds, terwijl zij op het dak stond, was zij zich bewust geworden van zekere innerlijke onlusten, en nu stond het feit in haar geest boven allen twijfel verheven: zij had honger.

Mevrouw Waddington beefde van het hoofd tot de voeten. De geur van die soep scheen de heimelijkste diepten van haar wezen te beroeren, gelijk de stem van een oude, oude liefde.

Zij deed een stap vooruit als een slaapwandelaarster, voorttastend langs de muur, en bereikte een deuropening, een open deuropening, die, naar een gang scheen te leiden. De duisternis was daar, zo ver van het raam, zwarter dan zwart; maar al kon ze niet zien, zij kon ruiken, en zij had geen andere gids nodig dan haar neus. Snuivend liep zij het gangetje door, en in de nabijheid van een volgende open deur kreeg het aroma een zodanige kracht, dat zij zich nauwelijks staande kon houden. Het was nu een samengesteld aroma geworden, een bouillongeur, waar een sterk vanille-motief doorheen speelde. Mevrouw Waddington tastte naar de schakelaar, vond en bewoog hem, en werd gewaar, dat zij zich in een keuken bevond. En daar stond op het fornuis een grote pan te sudderen.

Er zijn momenten in het leven, waarin zelfs een vrouw, die maar één doel voor ogen heeft, haar gedachten laat afleiden van dat ene en allervoornaamste. Met mevrouw Waddington was het nu zover gekomen, dat soep het allervoornaamste, zo niet enige levensbelang scheen. Zij lichtte het deksel van de pan, en een vleesachtige waseming raakte haar als een kus.

Zij haalde diep adem. Zij goot een hoeveelheid soep op een bord. Zij vond een lepel. Zij vond brood. Zij vond zout. Zij vond peper.

En terwijl zij met tederheid de peper uitsprenkelde, klonk er achter haar een stem.

„Je bent er bij!" zei de stem.

x x x

Er was heel wat voor nodig, om op dat moment de aandacht van mevrouw Waddington af te leiden van haar bord soep. Misschien was een aardbeving daar in geslaagd, of een gasontploffing; veel minder echter mocht het niet zijn. Toch bracht die stem onmiddellijk het genoemde resultaat teweeg. Met een snerpende kreet draaide zij zich om, en haar hart voelde aan, alsof het zo'n rare Zuidzee-dans uitvoerde, gelijk er de laatste tijd door velen gaarne uitgevoerd, door haar evenwel ernstig gelaakt werden.

Er stond een agent van politie op de drempel.

„Of ik bedoel eigenlijk: ik arresteer u," ging de agent voort, op een toon van verontschuldiging. Hij scheen het te betreuren, dat hij in zijn eerste opwinding zijn liefde voor het schone woord had verzaakt.

Mevrouw Waddington was geen vrouw, die dikwijls het spraakvermogen verloor, maar nu kon zij geen woord uitbrengen. Het enige, wat zij kon doen, was hijgen.

„Ik moet u verzoeken, met mij mee te gaan, als u zo vriendelijk wilt zijn," zei de agent hoffelijk. „En u zult heel wat onaangenaamheden vermijden, als u rustig meegaat."

De verdoving, volgend op de ontredderende schok dier ontmoeting, begon van mevrouw Waddington te wijken.

„Ik heb niets gedaan!" riep zij uit. „Ik zal u uitleggen, hoe...."

„Uitleggen kunt u op het bureau; daar krijgt u ruimschoots tijd en gelegenheid," zei de agent. „In uw eigen belang zou ik u aanraden, vóór die tijd zo weinig mogelijk te zeggen. Want ik waarschuw u vooruit, dat ik in de uitoefening van mijn plicht zal nota nemen van alles wat u beweert. Ik heb mijn notitieboekje en mijn potlood bij de hand — ziet u wel?"

„Ik deed niet het minste kwaad!"

„Dat zal de rechter wel uitzoeken. Ik hoef er waarschijnlijks nauwelijks op te wijzen, dat uw aanwezigheid in deze woning, op zijn zachtst gesproken, verdacht is. Terwijl de bewoners afwezig waren, bent u door een achterdeur binnengedrongen — dat wordt dus een geval van insluiping met braak — en bovendien heb ik u op heterdaad betrapt, terwijl u bezig was, u het eigendom van de bewoner toe te eigenen, namelijk en te weten: soep. Ik zal u werkelijk moeten verzoeken, mij te vergezellen."

Mevrouw Waddington maakte aanstalten om haar handen ineen te slaan tot een wanhopig smekend gebaar; en onder die aanstalten bemerkte zij, dat een hinderpaal dit gebaar belette.

Het drong plotseling tot haar door, dat zij nog steeds de peperbus in haar hand had. En toen rees er even plotseling een idee, een vol ontloken roos gelijk, blozend in haar wangen.

„Aha!" riep zij uit.

„Pardon?" zei de agent.

Zoals de wijsgeren ons leren, heeft alles in deze wereld betekenis, zelfs het kleinste ervarinkje, dat wij persoonlijk opdoen of waarover wij lezen; het wil ons iets leren, ons beter toerusten voor de strijd des levens. Beamen wij deze theorie, dan krijgt de volgende mededeling aanstonds een diepere zin, waarvan de gedachte aan toeval verre blijft. Mevrouw Waddington had namelijk een paar dagen te voren een bericht gelezen in het avondblad, waarop zij geabonneerd was, en het in haar onderbewustzijn gedeponeerd; het bericht over een inbraak in de woning van een deftige burger in een heel andere streek. Die lectuur was haar gegeven tot haar hulp en dienste.

De minder belangrijke bijzonderheden van het verhaal waren niet in haar geheugen blijven hangen; maar één voornaam punt herinnerde zij zich nu, en dat drong zich aan haar op met al de kracht der inspiratie. De inbreker, zo schoot haar te binnen, was in 't nauw gedreven door de deftige burger, maar had niettemin kunnen ontsnappen, door aanwending van een zeer eenvoudig middel; hij had de deftige burger een paar onsjes peper in het gelaat geworpen.

Wat zo'n nederig, waarschijnlijk ongeletterd man tot stand had kunnen brengen, lag zeker niet boven de macht van een vrouw als zij — het bestuurslid van drieëntwintig liefdadige verenigingen, befaamd om haar lezingen over de opvoeding der jeugd. Zij wendde zich zedig zijwaarts en begon het dekseltje van de peperbus af te schroeven.

„U zult wel begrijpen," hernam de agent verontschuldigend, „dat ik het een zeer onaangenaam gevoel vindt.."

Hij had volkomen gelijk. Zelfs de meest nauwgezette stilist, zo begreep hij een seconde later, had geen beter adjectief kunnen kiezen dan onaangenaam. Want eensklaps scheen het heelal zich op te lossen in één grote wolbreuk van peper. Peper prikkelde in zijn mond; peper vulde zijn neus; peper raakte zijn ogen en streelde zijn adamsappel. Enige ogenblikken stond hij blindelings te kronkelen; toen greep hij naar de tafel, om steun te vinden, en sloeg aan 't niezen.

Terwijl de klank van dat titanisch genies in haar oren daverde, botste mevrouw Waddington zich een weg door de duisternis, tot zij de openstaande glazen deur bereikte; toen galoppeerde zij het dak over en liet zich langs de brandtrap omlaag zakken.

x x x

Wij kunnen niet zeggen, dat mevrouw Waddington een welomlijnd plan volgde of naar een bepaalde politiek te werk ging, toen zij zich naar de brandtrap begaf. Zij liet zich slechts leiden door het verlangen, zover mogelijk verwijderd te zijn van de vertegenwoordiger der wet, wanneer deze ophield met niezen en zijn ogen opendeed en rond begon te kijken naar de tegenpartij. Maar terwijl haar voet de eerste sporten raakte, begonnen duidelijker bedoelingen zich voor haar geest te vormen. Als men langs brandtrappen afdaalde, en lang genoeg volhield, kwam men op de begane grond, wist zij; dus besloot zij, langs deze brandtrap redding te zoeken. Eerst toen zij was gevorderd tot de eerste verdieping, en naar beneden keek, ontdekte zij, hoezeer deze brandtrap van haar soortgenoten afweek. Zij kwam niet, gelijk zij had verondersteld, in een steegje uit, maar op het in de open lucht gedeelte van een vrolijk verlicht restaurant; en daar was de helft van de tafeltjes reeds bezet.

Deze aanblik noopte haar, stil te staan. Nauwkeuriger gezegd: zij scheen er door vast te vriezen aan haar sport. En geheel onverklaarbaar was die ontsteltenis niet. Is er onder de lezers van deze kroniek iemand, die weleens peper in het gelaat van een politieagent heeft geworpen, en vervolgens langs een brandladder naar omlaag is gehuppeld, dan weet hij, welk gebrek er kleeft aan brandladders, in hun rol van schuilplaatsen: ze zijn op een onbehaaglijke manier aan het gezicht blootgesteld. Ieder ogenblik, zo begreep mevrouw Waddington, kon de agent aan het randje van het dak komen en naar beneden kijken; en zij bezat geen toneelspelersgaven genoeg, om de man in de waan te brengen, dat zij slechts een vuilnisvat of een melkfles was. Al had zij nog zo'n hoge dunk van zichzelf, zóveel zelfkennis bezat zij nog wel.

Het instinct van zelfbehoud scherpt niet alleen het verstand, maar verdooft het zedelijk gevoel. Zo was het nu ook met mevrouw Waddington.

(Wordt vervolgd)